

ພາກທີ 9

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ການທຳແທ້ງປອດໄພ ຫຼືບໍ່ປອດໄພ?	250
ນຳພາຊຸມຊົນປົກສາຫາລື ເລື່ອງການທຳແທ້ງ	252
ເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ສາມາດຊ່ວຍເລີ່ມການປົກສາຫາລື	254
ກິດຈະກຳ ບາດຢ່າງໃນເກີບນາງ... (A walk in her shoes)	254
ສາເຫດ ແລະບັນຫາຕິດຕາມໃນການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ	256
ການແຍກຄວາມຈິງຈາກການຂາດຂ່າວສານຂໍ້ມູນ	258
ກິດຈະກຳ: ທັດສະນະຕ່າງໆ	259
ກິດຈະກຳ: ກະດານເກມ ກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງແບບປອດໄພ	260
ກິດຈະກຳ: ການຕັ້ງຈຸດຍືນ	261
ສິ່ງທ້າທາຍວິທີທາງການສົນທະນາກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ	262
ກິດຈະກຳ ເວົ້າໂດຍບໍ່ມີການຕຳນິ ແລະອັບອາຍ	262
ປ້ອງກັນຊີວິດໂດຍມີການເບິ່ງແຍງກ່ອນການທຳແທ້ງ	264
ແມ່ຍິງຕ້ອງການມີການປິ່ນປົວສຸກເສີນ ໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ	264
ກິດຈະກຳ: ຫຼິ້ນລະຄອນຄືນ: ການຊ່ວຍເຫຼືອຊີວິດຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ	265
ອາການຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ ຫຼື ອອກລູກຜິດພາດ	266
ການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ.....	268
ຈັດຕັ້ງເພື່ອໃຫ້ການທຳແທ້ງແບບປອດໄພຮັບໃຊ້ປະຈຳ	268
ວິທີການໃຫ້ການປົກສາເພື່ອການແທ້ງລູກແບບປອດໄພ ແລະຖືກກົດໝາຍ	272

ປ້ອງກັນ ການເສຍຊີວິດ ຈາກການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ

ມວນມະນຸດໃນທົ່ວໂລກເຫັນວ່າ ແມ່ຍິງບໍ່ຄວນເສຍຊີວິດຍ້ອນການອຸ້ມຫ້ອງ

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາຄວາມທຸກໃຈ ຫຼື ຄວາມໜັກໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ ແມ່ຍິງໃນເວລາອຸ້ມຫ້ອງ ແລະສິ່ງທີ່ນຳໄປຕ້ອງການທີ່ຈະເປັນ. ແມ່ຍິງສ່ວນໃຫຍ່ ເມື່ອເຫັນຕົນເອງຢູ່ໃນສະພາບນີ້ ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະອຸ້ມຫ້ອງ ເມື່ອເວລາແມ່ຍິງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງ ເພື່ອຢຸດເຊົາການອຸ້ມຫ້ອງ ຫຼື ແປງເປັນປະຈຳເດືອນ ນີ້ກໍເອີ້ນວ່າ ການທຳແທ້ງ.

ການຢຸດຕິການຕັ້ງຄັນ ສາມາດເຮັດໄດ້ແບບທຳມະຊາດ ຫຼື ຍ້ອນວ່າຄວາມເຈັບເປັນ ຫຼື ບັນຫາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ເມື່ອເວລາເຮັດການຢຸດຖືພາ, ບາງລາຍກໍເກີດມີອາການສະຫຼົບ ເຈັບປວດແບບຊອກຊ້າ ຫຼື ຖືກພິດເຄມີ ບັນຫາໜຶ່ງໃນການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ ເອີ້ນວ່າ ການທຳແທ້ງ ຫຼື ການແທ້ງລູກແບບຕໍ່ເນື່ອງ, ອາການເຕືອນຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ ແລະຫຼັງຈາກເອົາລູກອອກ ແມ່ນບໍ່ຄືກັນ . ເບິ່ງໜ້າ 266

ປົກກະຕິ ແມ່ຍິງຮູ້ຈັກວ່າເວລາໃດທີ່ສິ້ນສຸດການຕັ້ງຄັນ. ປະຈຸບັນນີ້ແມ່ຍິງແຕ່ລະປະເທດໃນທົ່ວໂລກ ທັງຍິງໜຸ່ມ ແລະໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວແລ້ວ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ມີລູກ ຫຼື ບໍ່ມີລູກ - ໄດ້ເຮັດການທຳແທ້ງລູກ ແບບປິດລັບ ຫຼື ປິດບັງຕໍ່ກົດໝາຍ.

ການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພສຳລັບແມ່ຍິງ ແຕ່ວ່າ ການແທ້ງລູກທີ່ແມ່ຍິງສ່ວນຫຼວງຫຼາຍທຳນັ້ນ ກໍບໍ່ປອດໄພ. ທ່ານໝໍ ອະຣຸນນາ ຢູເພຣດຕີ ຜູ້ຊ່ວຍພວກເຮົາຂຽນບົດຮຽນພາກນີ້ ໄດ້ໃຊ້ເວລານານພິສິດຄວນກັບການຍາດໄດ້ຜົນງານຄວາມຄືບໜ້າເພື່ອເຮັດສຳເລັດ ກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກໃນປະເທດເນປານ. ນີ້ແມ່ນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ນາງໄດ້ມາ:

ແມ່ຍິງເສຍຊີວິດທີ່ປະເທດເນປານ

ເມື່ອເວລາຂ້ອຍກ້າວເຂົ້າມາເຮັດວຽກເປັນທ່ານໝໍຄັ້ງທຳອິດ ຂ້ອຍເຮັດວຽກທີ່ໂຮງໝໍແມ່ ແລະ ເດັກ ທີ່ປະເທດເນປານ. ວັນໜຶ່ງມີແມ່ຍິງທີ່ເຈັບທ້ອງລູກໜັກໄດ້ນອນທີ່ຕຽງກວດຊ່ອງຄອດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ນາງ ແລະຜົວຂອງນາງ.-ໄດ້ໃຊ້ເວລາຍ່າງ 3 ຊົ່ວໂມງ ຈາກເຮືອນມາໂຮງໝໍ; ການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈຊ້າ ແລະ ອ່ອນເພຍ ໃນຖານະທີ່ເປັນທ່ານໝໍໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮຽນຈາກໂຮງຮຽນ ຂ້ອຍກໍເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງ ທີ່ຈະຊ່ວຍລາວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແຕ່ແລ້ວ ນາງກໍເສຍຊີວິດໃນຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ ແລະ ແລ້ວຜົວຂອງນາງກໍເລົ່າເລື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າສູ່ຂ້ອຍຟັງ.“

ພວກເຂົາມີລູກແລ້ວ 5 ຄົນ ແລະທັງສອງບໍ່ຕ້ອງການຈະມີລູກອີກ. ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຕັ້ງຄັນອີກ ພວກເຂົາໄດ້ໄປປິ່ນປົວ ບ້ານໃກ້ຄຽງຊາວບ້ານເວົ້າວ່າ ຜູ້ປິ່ນປົວໃຫ້ຍຸຕິການຕັ້ງຄັນ ດ້ວຍຄຳແຮງງານຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍຜູ້ປິ່ນປົວໄດ້ໃຊ້ຢາພື້ນເມືອງຢຸດໃສ່ອະໄວຍະວະເພດຂອງເມຍລາວໂດຍໃຊ້ໄມ້ແຍ່ເຂົ້າໄປ; ມື້ຕໍ່ມາ ການຕັ້ງຄັນກໍຢຸດເຊົາ ແຕ່ວ່າເລືອດຂອງນາງຍັງໄຫຼອອກຢູ່ ແລະນາງກໍຖືກຖືໄຂ້. ສາມວັນຕໍ່ມາ ນາງເຈັບຫຼາຍ ແລະ ເປັນລົມ ຜົວຂອງນາງໄດ້ຕັດສິນໃຈນຳເມຍເຂົ້າມາໂຮງໝໍ.

ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລະງັບຄວາມຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວຂອງແມ່ຍິງຄົນນີ້. ການຝຶກອົບຮົມຜ່ານມາຖືວ່າບໍ່ມີຄຸນຄ່າຫຍັງ ທີ່ຈະໃຊ້ໄດ້ໃນວຽກນີ້. ການແທ້ງລູກແມ່ນຜິດກົດໝາຍທີ່ປະເທດເນປານ ແລະ ຜູ້ຍິງທີ່ທຳແທ້ງກໍຕ້ອງຖືກຕິດຄູກ ແລະຕອນຄ່ຳຂ້ອຍພົບທ່ານໝໍໃຫຍ່ ແລະຂໍຄຳແນະນຳ; ເພິ່ນເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ອາຣຸນນາເອີຍ ເລື່ອງນີ້ ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກດອກ ພວກເຮົາເຫັນມາແລ້ວ ສາມ ຫຼື ສີ່ ກໍລະນີໃນແຕ່ລະເດືອນ. ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ແມ່ຍິງສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສັກຢາເອົາລູກອອກທີ່ບໍ່ປອດໄພ ທີ່ພົບເຫັນໃນໂຮງໝໍ. ແຕ່ບາງກໍລະນີ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ພຽງແຕ່ຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນເຂົາເຈົ້າເສຍຊີວິດພາຍໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນໂລດ ແລະບາງເທື່ອເຂົາເຈົ້າກໍເສຍຊີວິດ ກ່ອນຈະມາຮອດໂຮງໝໍ.

ຂ້ອຍຄິດວ່າ "ມັນຕ້ອງມີວິທີທາງ ທີ່ຈະເຮັດເພື່ອແກ້ໄຂປ່ຽນແປງບັນຫານີ້."

ຢາກອ່ານເລື່ອງນາງ ອາຣຸນນາ ເພີ່ມເຕີມຈົ່ງອ່ານເບິ່ງການຕໍ່ສູ້ທີ່ໃຊ້ເວລາດົນນານສົມຄວນເພື່ອສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທຳແທ້ງລູກອອກທີ່ປອດໄພໃນປະເທດເນປານ (ໜ້າ 270)

ມີພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຄື ນາງແພດ ອາຣຸນນາ ທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແລະ ຖືກກົດໝາຍ ເພາະເຂົາເຈົ້າສາມາດຮັກສາຊີວິດ ຫຼື ປິ່ນປົວສຸຂະພາບແມ່ຍິງ ຜູ້ທີ່ທຳແທ້ງລູກທີ່ບໍ່ປອດໄພ

ແຕ່ລະວັນມີແມ່ຍິງໃນທົ່ວໂລກ
ປະມານ 58.000 ຄົນໄດ້ທຳແທ້ງແບບ
ຜິດກົດໝາຍ ແລະປະມານຫຼາຍ
ກວ່າ 150 ໄດ້ເສຍຊີວິດ

ແຕ່ລະວັນມີຫຼາຍຄົນຕ້ອງການ
ຢາກຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ແມ່ຍິງມັກຈະ
ເສຍຊີວິດແບບບໍ່ຈຳເປັນ

ການສ້າງແຜນຄອບຄົວ ເພື່ອປ້ອງກັນການທຳແທ້ງລູກ

ຖ້າຫາກວ່າແມ່ຍິງທັງໝົດ ນຳໃຊ້ແຜນການສ້າງຄອບຄົວທີ່ປະຕິບັດໄດ້ນັ້ນ ຈະມີແມ່ຍິງທີ່ຖືພາແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ ຫຼື ທຳແທ້ງແບບບໍ່ປອດໄພ ຈະມີຈຳນວນໜ້ອຍລົງຖ້າຫາກວ່າ:

- ວິທີການສ້າງແຜນຄອບຄົວ ແມ່ນມີສຳລັບທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າ
- ແມ່ຍິງແຕ່ລະຄົນສາມາດເລືອກເອົາວິທີການແບບໃດໜຶ່ງທີ່ເກີນເອງຕ້ອງການ.
- ທັງສອງຄົນ ເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງແຜນຄອບຄົວ.

ແມ່ຍິງທີ່ຍັງໄຮັດຮຽສາ ແລະຍິງໂສດ ມີຄວາມສ່ຽງເປັນພິເສດ ໃນການຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ແລະ ເກີດມີການທຳແທ້ງລູກແບບບໍ່ປອດໄພ. ພວກເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກກ່ຽວກັບການຄຸມກຳເນີດ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຕັ້ງຄັນ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ໃຜຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ມີເພດສຳພັນຜ່ານມາ ຫຼື ວ່າພວກເຂົາ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ຜູ້ຊາຍທີ່ຜູ້ທີ່ຮ່ວມເພດສຳພັນນັ້ນ ນຳໃຊ້ຖົງຢາວອະນາໄມ. ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຖືພາ ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການລໍຖ້າດົນ ທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຢ້ານຖືກຕີສິນນິນທາ ຫຼື ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ອາການຂອງການຕັ້ງຄັນ.

ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະສ້າງແຜນການຄອບຄົວມີແລ້ວ ສຳລັບແມ່ຍິງທັງມວນ ເພື່ອຈະເອົາໄປນຳໃຊ້. ຈົ່ງເບິ່ງບົດຮຽນພາກທີ 4: ການມີເພດສຳພັນ ແລະສຸຂະພາບທາງເພດ ແລະ ບົດຮຽນພາກ 7: ການປົກປ້ອງສຸຂະພາບແມ່ຍິງກັບການວາງແຜນຄອບຄົວ

ການບໍ່ຕ້ອງການຕັ້ງຄັນ ສາມາດເຮັດດ້ວຍວິທີຕ່າງໆ ສຳລັບຜູ້ທຸກຍາກ ແລະຮັ່ງມີ ໃນປະເທດຂ້າພະເຈົ້າ ເອນຊານວາດໍ ການທຳແທ້ງລູກ ແບບໃດ ກໍແມ່ນຜິດກົດໝາຍ ແຕ່ວ່າສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ມີຖານະຮັ່ງມີ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປສະຫະລັດອະເມຣິກາ ເພື່ອທຳແທ້ງແບບປອດໄພ ສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກ ແມ່ນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ອາດຈະເສຍຊີວິດ ຫຼື ຈະບໍ່ມີລູກອີກ ຍ້ອນວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດການທຳແທ້ງລູກແບບບໍ່ປອດໄພ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ການທຳແທ້ງປອດໄພ ຫຼືບໍ່ປອດໄພ

ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ວ່າການທຳແທ້ງລູກແມ່ນຜິດກົດໝາຍ ການທຳແທ້ງລູກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ປອດໄພ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີສະຖານທີ່ທຳແທ້ງລູກຢ່າງຖືກກົດໝາຍ ແຕ່ວ່າ ແມ່ຍິງບໍ່ສາມາດຊອກຫາໂຮງໝໍທີ່ສາມາດບໍລິການທຳແທ້ງລູກໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ຫຼືວ່າຄ່າການທຳແທ້ງລູກແບບປອດໄພນັ້ນແພງໄພດທີ່ແມ່ຍິງຈະສາມາດຈ່າຍໃຫ້ໄດ້. ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພໄດ້ ຈະໃຊ້ວິທີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເພື່ອຄວບຄຸມການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ. ການທຳແທ້ງລູກແບບບໍ່ປອດໄພ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງເສຍຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຕັ້ງຄັນໄດ້ອີກ. ການຊ່ວຍໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງການທຳແທ້ງແບບປອດໄພ ແລະບໍ່ປອດໄພ ສາມາດກອບກູ້ເອົາຊີວິດ ແລະຍັງສາມາດຊ່ວຍແມ່ຍິງປົກປ້ອງສຸຂະພາບໃຫ້ມີການອຸ່ມທ້ອງໄດ້ອີກ.

ການທຳແທ້ງແບບປອດໄພ

ປົກກະຕິ ການຜ່າຕັດເອົາລູກອອກແບບປອດໄພ ແມ່ນປອດໄພກວ່າ ການກິນຢາ ຫຼື ສັກຢາຂັບໄລ່ລູກອອກເອງ, ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ຍັງບໍ່ໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະອອກລູກແບບປອດໄພ ຫຼື ສຳລັບແມ່ຍິງທີ່ມີບັນຫາທາງດ້ານສຸຂະພາບ ເຊັ່ນວ່າ; ຄວາມດັນເລືອດສູງ ຫຼື ເປັນເບົາຫວານ. ການຜ່າຕັດເອົາລູກອອກແບບປອດໄພ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ ແມ່ຍິງສາມາດມີລູກຕໍ່ໄປອີກ ໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເກີດໂລກມະເຮັງ. ນີ້ແມ່ນພຽງເປັນນິຍາຍເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຈິງ.

ການຜ່າຕັດເອົາລູກອອກທັງສອງວິທີນີ້ ແບບປອດໄພ, ແມ່ຍິງ ແລະພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຕ້ອງຮຽນຮູ້ ວ່າເປັນເວລານານປານໃດທີ່ເຂົາຕັ້ງຄັນ ເພື່ອຢາກຮູ້ຈັກຕ້ອງເລີ່ມນັບ ຫຼັງຈາກນີ້ ທ່ານອິດທິມິລະດູປະຈຳເດືອນປົກກະຕິ.

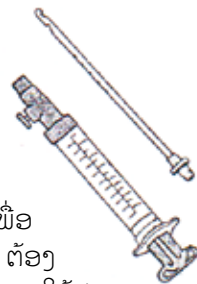
ການດູດລູກອອກ ຫຼື ການດູດ. ເມື່ອໄດ້ມີການຈົກລູກອອກດ້ວຍມືດູດລູກໂດຍມີ ການຈົກລູກດູດລູກອອກໂດຍມື ຫຼືວ່າ (ເຮັດ MVA) ສິ່ງທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນມືດູດລູກຈະອອກມາໂດຍເຂັ້ມພິເສດ ຫຼື ບໍ່ກ່ອນມາໂດຍເຄື່ອງມືໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດນັ້ນ.

ການຈົກລູກອອກດ້ວຍມື ແມ່ນງ່າຍ ແລະປອດໄພເຖິງ 12 ອາທິດ ຫຼັງຈາກ ວັນໜຶ່ງທີ່ປະຈຳເດືອນຢຸດ ເມື່ອໄດ້ເຮັດ ໂດຍຜູ້ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ແລະຊ່ຽວຊານທີ່ໃຊ້ ເຄື່ອງມື ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະສະອາດ. ສິ່ງທີ່ແຫຍ່ເຂົ້າໄປທາງໃນມືດູດລູກ ແມ່ນຖືເປັນການສັກເຂັ້ມເຂົ້າໄປ ເພື່ອຍ້າຍສິ່ງທີ່ເພາະເຊື້ອນັ້ນອອກໄປ. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຕ້ອງຮູ້ຈັກວິທີການເບິ່ງບັນຫາ (ຈົ່ງເບິ່ງໜ້າ 266) ແລະສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະໃຊ້ຢາທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອ ປິ່ນປົວ.

ການກິນຢາ ຂັບລູກອອກ ເຊັ່ນ: ຢາມິດໂຊປະຣິດສະໂຕນ ແລະຢາມີຟີປະຣິດສະໂຕນເປັນຢາທີ່ແມ່ຍິງສາມາດກິນໄດ້ໂດຍຕົນເອງ ຖ້າຫາກວ່ານາງຮູ້ຈັກວ່າເວລາໃດທີ່ຈະກິນ ຈຳນວນທີ່ຈະໃຊ້ເທົ່າໃດທີ່ຈະໃຊ້ ແລະຫວັງຫຍັງຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກິນຢາແລ້ວ. ນາງຍັງຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ ເພື່ອເບິ່ງອາການອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ; ການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ສຳເລັດ. ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ເປັນໄປໄດ້ ນາງຄວນເວົ້າກັບ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ຢາເຫຼົ່ານີ້.

ການກິນຢາຂ້າລູກ ມີປະສິດທິຜົນ 9 ອາທິດ (63 ວັນ) ຫຼັງຈາກ ໜຶ່ງວັນຂອງການເຊົາເປັນປະຈຳເດືອນ.

ກະລຸນາເບິ່ງ ບ່ອນໃດທີ່ແມ່ຍິງບໍ່ມີທ່ານໝໍ ເພື່ອເບິ່ງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ຢາຂ້າລູກ.

ການທຳແທ້ງລູກທີ່ບໍ່ປອດໄພ

ການທຳແທ້ງລູກທີ່ບໍ່ປອດໄພ ເກີດມາຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ໂດຍພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ພຽງພໍ ການທຳແທ້ງໂດຍສະເພາະ ເປັນອັນຕະລາຍ ເມື່ອນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືສັກຢາ ທີ່ບໍ່ຂ້າເຊື້ອໂດຍໄດ້ແທງເຂົ້າໄປໃນມົດລູກ ວິທີການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ມາຈາກທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແລະບໍ່ຄວນປະຕິບັດມັນເລີຍ.

- ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ເຄື່ອງແຫຼມຄົມ ເຊັ່ນວ່າ; ໄມ້ ເຫຼັກລວດ ຫຼື ຢາງປະລາດສະຕິກ ໃຫ້ແຕ່ຕ້ອງຖືກອະໄວຍະວະເພດ ຫຼື ມົດລູກ. ການປະຕິບັດແນວນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ມົດລູກແຕກ ແລະເປັນອັນຕະລາຍ ເລືອດໄຫຼອອກ ບໍ່ເຊົາ ແລະຕິດເຊື້ອພະຍາດ.

- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຢາພື້ນເມືອງ: ໃບໄມ້ ຮາກໄມ້ ກ້ານໄມ້ ຫຼື ເຄີມ ໃສ່ອະໄວຍະວະເພດ ຫຼື ມົດລູກ. ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຈະເປັນການເຜົາ ຫຼື ແສບອອກຮ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ແລະເລືອດໄຫຼບໍ່ເຊົາ.

- ບໍ່ຄວນໃຊ້ວັດສະດຸຕ່າງ ເຊັ່ນ ຢາຟອກສີ, ນ້ຳດ່າງ ຂີ້ເຖົ່າ, ສະບູ, ນ້ຳມັນກາດ ຫຼື ເຄື່ອງລ້າງລະລາຍເຂົ້າໄປໃນມົດລູກ. ແລະບໍ່ຄວນດື່ມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອີກ

- ບໍ່ຄວນກິນຢາ ໂກຣໂຣກິນ (chloroquine) (ຢາແກ້ພະຍາດໄຂ້ປ່າ) ຫຼື ຢາ ເອີເຣໂກເມຕຣິນ (ergometrine) (ເພື່ອຫ້າມເລືອດຫຼັງຈາກອອກລູກ. ຢາເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຂ້າຊີວິດ ກ່ອນຈະທຳແທ້ງຈົ່ງໃຊ້ແຕ່ຢາມີໄຊໂປຣສະໂຕນ ແລະ ຢາມີເຟປະຣິດສະໂຕນ (misoprostol and mifepristone), ກະລຸນາເບິ່ງ ການນຳໃຊ້ຢາທຳແທ້ງລູກທີ່ (ໜ້າ 250)

- ບໍ່ຄວນຕົບທ້ອງ ຫຼື ໂຢນແມ່ຍິງຕັ້ງຄັນລົງເຮືອນ ການເຮັດແບບນີ້ຈະເກີດມີອາການເຈັບ ແລະເລືອດໄຫຼອອກຫົວຮ່າງກາຍ ແລະບໍ່ສາມາດທຳແທ້ງໄດ້

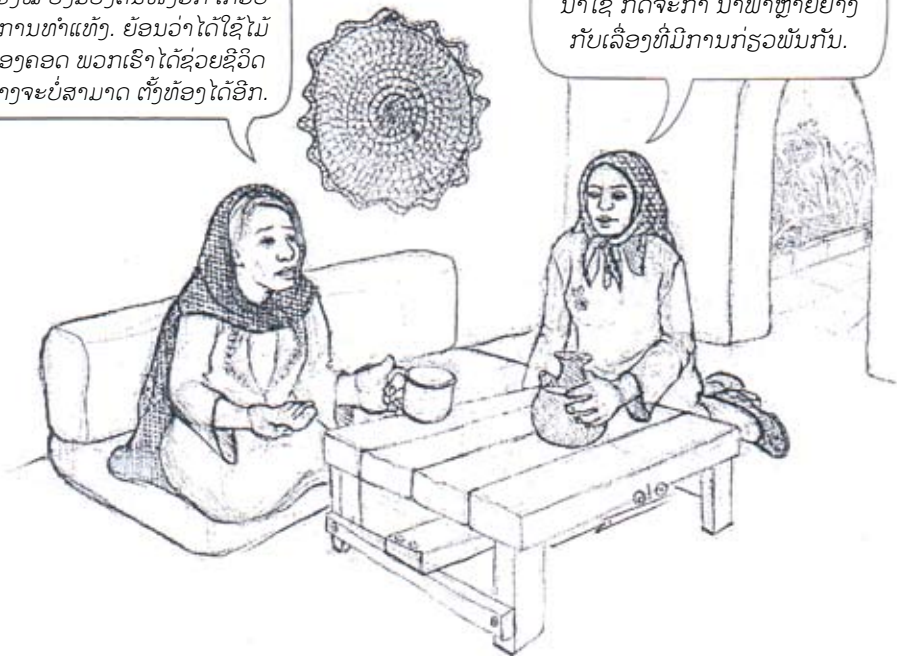
ການໃຊ້ວິທີທີ່ບໍ່ປອດໄພ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງເສຍຊີວິດ ຫຼື ເກີດມີການເຈັບປວດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ເຈັບປວດໜັກກ່ອນຈະທຳແທ້ງ ຖ້າແມ່ຍິງຍັງມີຊີວິດ ແຜຊອກຊາດເຫຼົ່ານີ້ ນາງອາດຖືກທຳລາຍ ຢ່າງຍາວນານ ຫຼື ເປັນແຜຊາດເຮື້ອໄປຕະຫຼອດຕໍ່ຮ່າງກາຍ ລວມທັງການເຈັບປວດຂອງອົງຄະທາດ, ຄວາມເປັນໝັນ, ທາງເດີນປັດສະວະ ແລະທາງໃນຂອງຮ່າງກາຍ.

ນຳພາຊຸມຊົນປົກສາຫາລື ເລື່ອງການທຳແທ້ງ

ການເວົ້າຈາຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ ແມ່ນເປັນໄພວິບັດ. ຂ້ອຍຖາມຫາເພື່ອຄຳຄິດ ເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ປະຊາຊົນຢຸດເຊົາການ ເວົ້າໄວຍວາຍ ໃສ່ກັນ ແລະ ກັນ ແລະໃນອາທິດ ຜ່ານມານີ້ ທີ່ໂຮງໝໍ ຍັງມີຢຶງຄົນໜຶ່ງອີກ ເກືອບ ເສຍຊີວິດຈາກການທຳແທ້ງ. ຍ້ອນວ່າໄດ້ໃຊ້ໄມ້ ແຫຍ່ເຂົ້າໃນຊ່ອງຄອດ ພວກເຮົາໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດ ນາງ ແຕ່ວ່າ ນາງຈະບໍ່ສາມາດ ຕັ້ງທ້ອງໄດ້ອີກ.

ຄົນສ່ວນຫຼາຍ ມີຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະຂໍ້ ຄິດເຫັນແບບຈິງຈັງກ່ຽວກັບ ການທຳ ແທ້ງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜ ກ້າເວົ້າກ່ຽວກັບ ເລື່ອງນີ້. ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ຖ້າຫາກ ນຳໃຊ້ ກົດຈະກຳ ນຳພາຫຼາຍຢ່າງ ກັບເລື່ອງທີ່ມີການກ່ຽວພັນກັນ.

ຍັງມີຫຼາຍເຫດຜົນທີ່ເປັນບັນຫາທີ່ຈະເວົ້າຈາກັນກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ. ບາງວັດທະນາທຳ ແລະສາ ສະໜາເຊື່ອກັນວ່າ ເປັນຊາຕາກຳຂອງລູກໃນທ້ອງຂອງມວນມະນຸດ, ດັ່ງນັ້ນ ສຳລັບພວກເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງຖື ວ່າການທຳແທ້ງເປັນການຄາດຕະກຳທີ່ງ່າຍດາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຊີວິດຂອງແມ່ຍິງຈະເປັນການສ່ຽງກຳໄປ ຕາມ ຫຼື ວ່າການຕັ້ງທ້ອງແມ່ນເປັນຜົນຈາກການຂົ່ມຂືນ ຫຼື ການຮ່ວມປະເວນີລະຫວ່າງຍິງຊາຍທີ່ຮ່ວມບິດາ ມານດາດຮວກັນ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ເດັກໃນຄັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ. ຍັງມີການເຊື່ອຖືແບບອື່ນອີກທີ່ ວ່າ ແມ່ຍິງມີສິດທີ່ຈະເລືອກວ່າ ນາງຄວນຈະຄອດລູກ ຫຼື ບໍ່ ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດຄວນທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງການທຳ ແທ້ງທີ່ປອດໄພ ແລະສາມາດຮັບເອົາໄດ້.

ຍັງມີການສົນທະນາກັນວ່າ ການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ໝາຍຄວາມວ່າ ເປັນການເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນ ເຮົາທີ່ມີເພດສຳພັນ ທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈສຳລັບຫຼາຍຄົນ ແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຖ້າຫາກຈະປົກສາສົນທະນາ ກ່ຽວ ກັບຍິງໝູ່ ແລະແມ່ຍິງທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕ່ງງານ ມັກມີເພດສຳພັນຢ່າງຫ້າວຫັນ.

ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະເຫັນວ່າ ເປັນເພາະຫຍັງມັນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພື່ອຈະປົກສາຫາລື ກັບຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ! ແຕ່ວ່າ ຜ່ານມາມີຫຼາຍຕໍ່ຫຼາຍທີ່ແມ່ຍິງຕ້ອງເສຍຊີວິດ ຈາກການທຳແທ້ງ ທີ່ບໍ່ປອດໄພ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຊອກຫາວິທີທາງທີ່ຈະສົນທະນາກັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາເລື່ອງການທຳແທ້ງນີ້.

ກ່ອນການນຳພາການປະຊຸມປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ, ເລື່ອງສຳຄັນຕ້ອງເບິ່ງບົດຮຽນທີ່ເກີດມາຈາກພຶດຕິກຳຂອງຕົນ ແລະການໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສະບາຍໃຈກັບບັນຫານີ້. ເບິ່ງການກະກຽມ ເພື່ອນຳພາການປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບເພດ ແລະການມີເພດສຳພັນ (ທີ່ໜ້າ 82) ແລະກິດຈະກຳຢູ່ທີ່ໃບຊ້ອນທ້າຍ ຂ ເພື່ອເບິ່ງຂໍ້ຄິດເຫັນກ່ຽວກັບວິທີທີ່ທ່ານຈະຊ່ວຍຕົວທ່ານເອງ ເພື່ອກະກຽມການສົນທະນາໃນຫົວຂໍ້ທີ່ທ່ານ ບໍ່ມີຄວາມສະດວກໃຈກັບຫົວຂໍ້ບົດຮຽນນັ້ນ.

ການນຳໃຊ້ມີທ່ານ ຄືມີທ່ານທີ່ຢູ່ໃນໜ້າ 255 ແລະ ກິດຈະກຳໃນໜ້າ 256 ຫາ 261 ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ປົກສາຫາລືວ່າຍ້ອນບັນຫາຫຍັງການທຳແທ້ງ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມງ່າຍໆ ທີ່ມີຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຜິດ.

ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຊາຍ ໃນການປົກສາຫາລືເລື່ອງການທຳແທ້ງ

ເມື່ອເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງສຳຄັນ ສຳລັບແມ່ຍິງໃນທຸກເພດໄວ ທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງຮ່ວມກັນ ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນກັບເພດຊາຍອີກ ໃນກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ໃນເວລາເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງພວກເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ຊາຍກໍໄດ້ຖືກຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີ ໃນການຕັ້ງທ້ອງທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈນັ້ນຄືກັນ.

ຈະແມ່ນການປົກສາຫາລືຂຶ້ນໄດ້ກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງຕ້ອງໄດ້ຍົກຄຳຖາມກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງຊາຍສະເໝີ. ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ຊາຍເຂົ້າມາຮ່ວມຟັງເລື່ອງຂອງແມ່ຍິງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງແມ່ຍິງ.

ພວກເຂົາເຈົ້າທັງໝົດຕ້ອງໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງ ເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບເມຍ, ແມ່ ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາ. ຍັງມີຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຂົ້າຫາການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງພັນທະມິດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາໃນຊຸມຊົນ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນການນຳສົ່ງ ແມ່ຍິງຜູ້ຈະເດີນທາງໄປເຮັດການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ..

ທ່ານສາມາດ ເຮັດກິດຈະກຳເກືອບທັງໝົດ ໃນບົດຮຽນພາກນີ້ ເພື່ອ ໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຊາຍຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃຫ້ສະບາຍໃຈຂຶ້ນຕື່ມ ໂດຍສະເພາະທ່ານກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ ແລະກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບແມ່ຍິງ.

"ຂ້ອຍຢາກຮ້າຍໃຫ້ລູກສາວຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບໍ່ຄິດບໍ່ຝັນວ່ານາງຈະເຮັດແນວນີ້. ແຕ່ປະຈຸບັນນີ້ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈທີ່ວ່ານາງຕ້ອງການ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍກໍຄວນເປັນຫ່ວງເປັນໃຍ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ຂອງນາງ."

ທ່ານຕ້ອງການແລກປ່ຽນ ເລື່ອງລາວຂອງທ່ານ ທີ່ກອງປະຊຸມຂອງຊຸມຊົນໃນອາທິດໜ້ານີ້ ໄດ້ບໍ່? ມັນອາດຈະຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ຄົນອື່ນໆ ໃຫ້ມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ດີ ກ່ຽວກັບ ລູກສາວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ

ເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ສາມາດຊ່ວຍເລີ່ມການປຶກສາຫາລື

ການເລົ່າເລື່ອງເປັນວິທີການທີ່ດີ ໃນການເລີ່ມລົງມືປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຕ້ອງການຕັ້ງຄັນ, ເຫດຜົນກໍມີຢູ່ວ່າເປັນຫຍັງແມ່ຍິງ ຈຶ່ງເລືອກເອົາວິທີສຸດລູກ ແລະ ຫຼີກໄພອັນຕະລາຍ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຫັນ ເມື່ອເກີດມີການແທ້ງລູກ ແບບບໍ່ປອດໄພ ທີ່ມັນພຽງເກີດຂຶ້ນ ການເລົ່າເລື່ອງ ສາມາດຊ່ວຍຄົນເຮົາຄາດຄະເນ ວ່າແມ່ຍິງ ທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ - ອາດແມ່ນເອື້ອຍ, ເພື່ອນ ຫຼື ລູກສາວ-ໄດ້ປະເຊີນຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັນ ແລະ ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຊ່ວຍ ຜູ້ຄົນເຫັນແຈ້ງວ່າ ການທຳແທ້ງວິທີໃດ ທີ່ເກີດບັນຫາຕໍ່ສຸຂະພາບແມ່ຍິງ

ກິດຈະກຳ.	ບາດຢ່າງໃນເກີບຂອງນາງ
1	ເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄັນ ແລະບໍ່ຕ້ອງການຢາກຕັ້ງຄັນ. ທ່ານຄວນນຳໃຊ້ຕົວຢ່າງໜຶ່ງໃນຕົວຢ່າງຂອງເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ຄົນກັນໃນໜ້າຕໍ່ໄປ ຫຼື ການກະກຽມເລື່ອງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນກັບແມ່ຍິງໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານເອງ.
2	ບອກໃຫ້ທຸກຄົນພັບຕາ ແລະວາດຄະເນເບິ່ງພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ວ່າມີແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງໃນເລື່ອງ. ເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຄົນ ບາດກ້າວຢ່າງໃນເກີບແມ່ຍິງ ໂດຍວາງຄຳຖາມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ • ເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງຕັ້ງຄັນ • ເຈົ້າໄດ້ບອກໃຜແລ້ວບໍ່? ແມ່ນໃຜ? ໃຜທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ບອກເລີຍ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບອກ ໃຜຄົນນັ້ນ ຫຼື ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ບອກ • ເຈົ້າມີຄວາມຢ້ານກົວຫຍັງ ຫຼື ຍັງເປັນຫ່ວງກັງວົນຫຍັງ? • ເຈົ້າຄວນຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່? ໃນເວລາຕັ້ງຄັນ.
3	ໃຊ້ເວລາສອງສາມນາທີ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ແລກປ່ຽນຮ່ວມກັນທັງໝົດກຸ່ມ ວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດຫຍັງ ຫຼື ຮູ້ສຶກຫຍັງ ໃນບົດຝຶກຫັດນີ້. ຈົ່ງເຕືອນກຸ່ມ ໂດຍສະເພາະວ່າ ຕ້ອງນັບຖື ຄວາມຄິດເຫັນ ທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນກັນ ຂອງແຕ່ລະຄົນ ຄວນຟັງຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເວົ້າ.

ຂອງແຖມເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອສ້າງເລື່ອງລາວປຶກສາຫາລືແບບປະດິດຄິດແຕ່ງ ກ່ຽວກັບການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕ້ອງການ

- ພະຍາຍາມສ້າງເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີວິທີການແກ້ໄຂແບບວິທີການດຽວ. ໂດຍມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕົວຈິງຂອງການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕ້ອງການ. ລວມທັງຄວາມຫວັງ ແລະແຜນການຕໍ່ໜ້າໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ. ເພື່ອຜູ້ຄົນທີ່ຊ່ວຍແມ່ຍິງ ແລະຜູ້ຄົນທີ່ໜີບຮັດນາງ ທີ່ຈະຮັບເອົາວິທີການແກ້ໄຂສະເພາະໜ້າໃດໜຶ່ງ.
- ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ຊື່ຈິງຂອງຄົນນັ້ນ ຫຼື ເອົາຕົວຢ່າງ ທີ່ເຫັນ ຈາກບຸກຄົນຕົວຈິງຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນຊຸມຊົນ. ການເຮັດວິທີນີ້ ມັນຈະເກີດມີການຕີສິນນິນທາ ຢ່າງຊອກຊ້າ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ
- ມັນເປັນເລື່ອງປຶກສາຕິສຳລັບຄົນເຮົາ ທີ່ຈະຄິດພຽງປະເພດບັນຫາສະເພາະ ທີ່ແມ່ຍິງທຳແທ້ງ ຫຼື ຕັ້ງຄັນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນກັນວ່າ ການເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ທີ່ມີອາຍຸແຕກຕ່າງ, ຈາກພື້ນຖານສະພາບຊີວິດ ແລະຈາກ ສັງຄົມຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ.

4 ເລື່ອງ ກ່ຽວກັບ ການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ

ນາງ ດໍຣິກາ ມີລູກ 4 ຄົນ, ຢູ່ມາບໍ່ນານພໍເທົ່າໃດ ຜົວຂອງລາວໄປເຮັດວຽກຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ນາງ ດໍຣິກາ ໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າຕົນມີການຕັ້ງຄັນ. ຍ້ອນວ່າຜົວຂອງນາງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດວຽກໃນປະເທດນັ້ນ ນາງເລີຍບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຜົວຂອງນາງຈະກັບມາໄດ້ ຫຼື ບໍ່ ແລະນາງເອງກໍຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງບໍ່ສາມາດ ຈະລ້ຽງລູກໄດ້. ນາງຮູ້ຈັກວ່າ ມີແມ່ຍິງທີ່ສາມາດທຳແຫ້ງ ໂດຍນຳໃຊ້ຢາພື້ນເມືອງ ແຕ່ວ່ານາງກໍຍັງຢ້ານຊາວບ້ານຮຸ້ນຳ. ເມື່ອສອງສາມປີຜ່ານມາ ເພື່ອນຂອງນາງ ດໍຣິກາຄົນໜຶ່ງ ມີເລືອດຕົກອອກຈົນເສຍຊີວິດຫຼັງຈາກ ທີ່ທຳແຫ້ງລູກໂດຍວິທີການທີ່ບໍ່ປອດໄພ ເມື່ອເພື່ອນຂອງນາງໄປໂຮງໝໍ ຕຳຫຼວດຖາມນາງ ແລະ ປະຈຸບັນນີ້ ແຕ່ລະຄົນໃນຊຸມຊົນເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງນາງ.

ແມ່ຂອງນາງ ອາມິກາ ເສຍຊີວິດ ເມື່ອເວລານາງມີອາຍຸພຽງແປດປີເທົ່ານັ້ນ ພໍ່ຂອງນາງໄດ້ສົ່ງນາງອອກໄປຢູ່ບ້ານນອກກັບແມ່ປ້າ ແລະພໍ່ລູງ. ເປັນເວລາຫ້າປີພໍ່ລູງໄດ້ທຳສຳເລັດກັບນາງ ແລະບັງຄັບນາງບໍ່ໃຫ້ບອກຄົນອື່ນ. ນາງ ອາມິກາບໍ່ໄດ້ໄປໂຮງຮຽນ. ນາງຂາຍດອກໄມ້ ທີ່ຕະຫຼາດ ແລະປະຢັດເງິນຫາໄດ້ທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູງ. ເມື່ອນາງ ອາມິກາ ມີອາຍຸ 13 ປີ ນາງຈຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງຕັ້ງຄັນ. ນາງບໍ່ສາມາດຮັບພາລະລ້ຽງລູກຂອງພໍ່ລູງ ແຕ່ນາງກໍຍັງຢ້ານທີ່ຈະບອກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນ ຫຼື ການຕັ້ງຄັນ ຍ້ອນວ່ານາງຄິດວ່າ ນາງອາດຈະຖືກຂັບໄລ່ໜີຈາກເຮືອນ.

ນາງ ຊັນຊາລີ ເປັນແມ່ຂອງລູກ 2 ຄົນ ຜົວໄດ້ປະນາງໜີໄປເປັນເວລາ 2 ເດືອນແລ້ວ ເມື່ອນາງຖືກກວດເຫັນເຊື້ອໂລກເອດບວກ. ນາງຢ້ານຜົວຂອງນາງຕູ່ຫາວ່ານາງຕິດເຊື້ອໂລກພະຍາດຈາກຜູ້ອື່ນ ແລະປະຕິເສດ ທີ່ຈະກວດກາສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ. ນາງ ຊັນຊາລີ ບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ໃຜຜູ້ໃດຮູ້ວ່ານາງຕິດເຊື້ອ ຍ້ອນວ່ານາງຢ້ານວິທີການທີ່ຄົນຈະມາປິ່ນປົວສາພະຍາດຕິດເຊື້ອນັ້ນ. ຊັນຊາລີ ນາງໄດ້ຮູ້ວ່າຕົນເອງຕັ້ງຄັນ 10 ອາທິດແລ້ວ. ນາງຮູ້ວ່ານາງ ບໍ່ສາມາດລ້ຽງລູກຄົນຕໍ່ໄປ ແລະນາງກໍຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວດຽວດາຍ ແລະ ມີຄວາມຢ້ານກົວຕ່າງໆ.

ນາງ ຣາຢາຕັ້ງຄັນ ເມື່ອນາງມີອາຍຸ 16 ປີ. ຍ້ອນຖົງຢາງອະນາໄມຂອງເພື່ອນຊາຍແຕກ. ພວກເຂົາທັງສອງຮັກແພງກັນຫຼາຍ ແລະມີແຜນການທີ່ຈະສ້າງຄອບຄົວ ແຕ່ພວກເຂົາຫວັງວ່າຕ້ອງຮຽນຈົບສາກ່ອນ. ພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນກຽມພ້ອມທີ່ຈະມີລູກນ້ອຍ. ພໍ່ແມ່ນຂອງນາງ ຣາຢາ ມີຄວາມໂກດເຄືອງຫຼາຍໃນຂັ້ນຕົ້ນທີ່ນາງຕັ້ງຄັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາທັງສອງເຮັດວຽກ ແລະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະລ້ຽງລູກໄດ້ ຫລັງຈາກເດັກໄດ້ເກີດມາ.

ສາເຫດ ແລະບັນຫາຕິດຕາມໃນການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ

ກ່ອນກຸ່ມຄົນຄວ້າກຽມການປົກສາຫາລືສ້າງແຜນກິດຈະກຳເພື່ອປ້ອງກັນ ການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ມັນຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງລົງເລິກເຖິງສາເຫດທີ່ມີການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ ເງື່ອນໄຂທີ່ແມ່ຍິງຜູ້ນັ້ນຕັ້ງຄັນ ແລະຖືພາ ແລະແຕ່ລະເງື່ອນໄຂອາດແມ່ນໝາຍເຖິງນາໆເອງ. ມີຫຼາຍກິດຈະກຳໃນປື້ມຫົວນີ້ ສາມມາດນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງກິດຈະກຳນີ້ ນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງ ວິທີການໝູນໃຊ້ແກ້ໄຂບັນຫານຳເອົາຕົວຢ່າງຕົ້ນໄມ້ ມາປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້. ເພື່ອຢາກໄດ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກະລຸນາເບິ່ງບັນຫາໃນຕົ້ນໄມ້ ທີ່ໜ້າ 202.

ກິດຈະກຳ.

ບັນຫາໃນຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອນຳມາປົກສາຫາລື ກ່ຽວກັບການຕັ້ງຄັນ ແບບບໍ່ຕ້ອງການ

ກະກຽມເລື່ອງກ່ຽວກັບແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ຖືກຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຄືດັ່ງເລື່ອງລາວທີ່ເລົ່າໃນໜ້າທີ່ຜ່ານມາ. ກະກຽມບັນຫາຕົ້ນໄມ້ ແລະຂຽນການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕ້ອງການລົງໃສ່ຕົ້ນໄມ້ ແລະການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ ແລະການບໍ່ທຳແທ້ງໃສ່ງ່າໄມ້

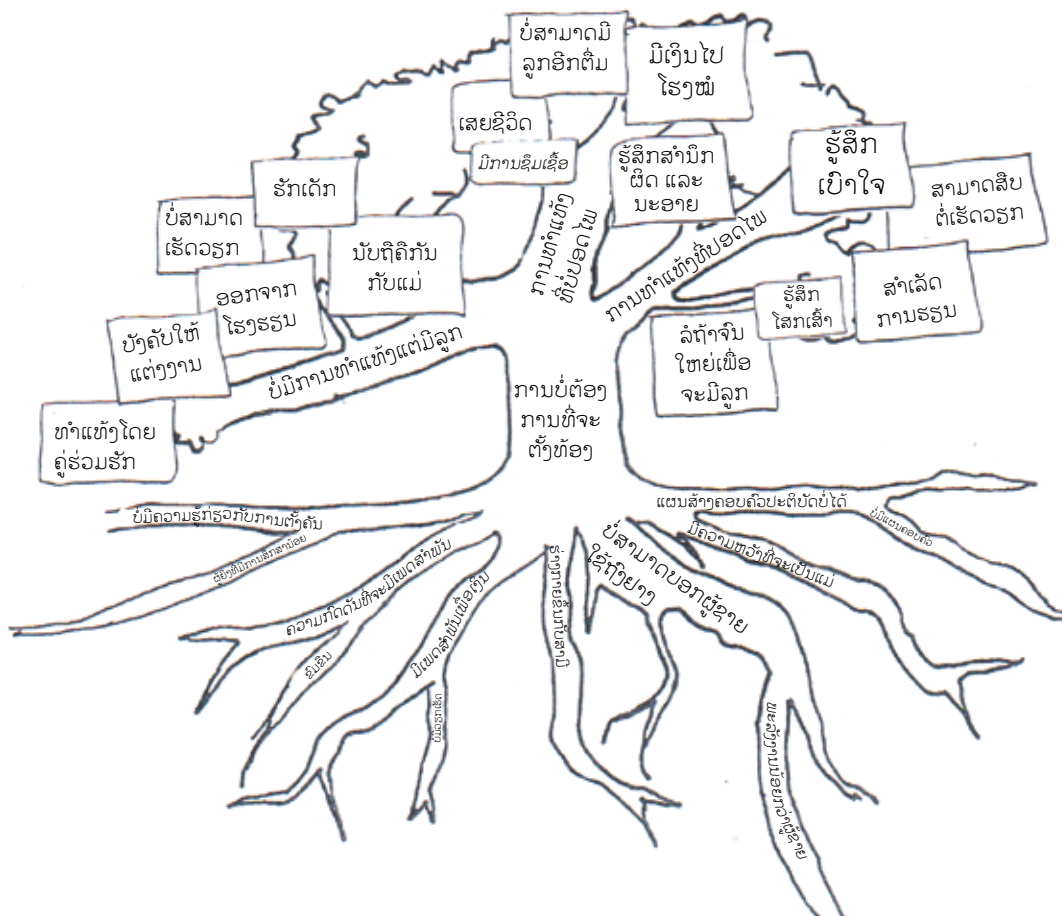
- ① ສະເໜີກິດຈະກຳ ແລະເລົ່າເລື່ອງທີ່ເຈົ້າກະກຽມມາ
- ② ແລະຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖາມກຸ່ມຄົນຄວ້າ ວ່າເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕ້ອງການ? ເມື່ອສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຄົນຄວ້າ ເວົ້າເນື້ອຄວາມແຕກຕ່າງ ຕ້ອງຂຽນໃສ່ແຜ່ນເຈ້ຍໃບອື່ນ ແລະຕິດໄວ້ໃກ້ໆຮາກໄມ້ ຊ່ວຍກຸ່ມຄົນຄວ້າຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຄິດທີ່ພົວພັນເຖິງຮາກເຫງົ້າຂອງສາເຫດ (ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຈຶ່ງເລົ່າເລື່ອງຫຼາຍກວ່າເລື່ອງດຽວ) ແຕ່ຕ້ອງຈົດຈຳວ່າ ຕ້ອງຈົດສາເຫດຕ່າງໃສ່ເຈ້ຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນຢູ່ໃນຮາກເຫງົ້າ ເພື່ອສາມາດເບິ່ງເຫັນງ່າຍສາເຫດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ.
- ③ ຈົ່ງເບິ່ງໂດຍເນັ້ນໜັກວ່າ ແມ່ຍິງໃນເລື່ອງແມ່ນມີສາມເງື່ອນໄຂ, ທີ່ງ່າໄມ້ ຄື ການທຳແທ້ງແບບບໍ່ຕ້ອງການ ການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ເຮັດການແທ້ງລູກ.
- ④ ຈົ່ງຖາມກຸ່ມຄົນຄວ້າປົກສາສົນທະນາກັນ ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ກັບແມ່ຍິງ ກັບແຕ່ລະເງື່ອນໄຂ; ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ທ່ານຄິດວ່າ ຊີວິດແມ່ຍິງຈະມີການປ່ຽນແປງແນວໃດ ຖ້າຫາກວ່ານາໆບໍ່ທຳແທ້ງ ແລະໃຫ້ເດັກເກີດມາມີຊີວິດ?
 - ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບແມ່ຍິງ ຖ້າຫາກວ່ານາໆໄດ້ຮັບການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ?
 - ຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນແກ່ແມ່ຍິງ ຖ້າຫາກວ່ານາໆໄດ້ເຮັດການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ

ຈົ່ງຂຽນຄຳຕອບໃສ່ແຜ່ນເຈ້ຍ ແລະຕິດໃບເຈ້ຍແຜ່ນນັ້ນ ໃສ່ເງື່ອນໄຂທີ່ໃບໄມ້.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມອາດຈະຂຽນທັງສິ່ງທີ່ດີ ແລະສິ່ງບໍ່ດີ ທີ່ເປັນຜົນອອກມາຈາກແຕ່ລະເງື່ອນໄຂ. ຖ້າທ່ານມີເຈ້ຍທີ່ມີສີແຕກຕ່າງກັນ ທ່ານສາມາດຈັດແບ່ງເຈ້ຍອອກເປັນ 2 ປະເພດ, ສີໜຶ່ງຂຽນເລື່ອງສິ່ງທີ່ດີ ແລະອີກສີໜຶ່ງຂຽນແຕ່ເລື່ອງສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ

ກິດຈະກຳ.

ບັນຫາຕົ້ນໄມ້ເພື່ອປຶກສາສົນທະນາ ການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈ

- 5 ເພື່ອສະຫຼຸບສັງລວມ ຈົ່ງຖາມກຸ່ມ ໃຫ້ຄິດຫາວິທີການທີ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ຈະມີການປ່ຽນແປງ ຍົກຕົວຢ່າງ ທ່ານຄວນຖາມ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຕົນໄມ້ ມີສຸຂະພາບດີຂຶ້ນ ແລະມີໃນທາງບວກ ໃນທຸກໆ? ຫຼືອາດຈະຖາມວ່າ ວິທີໃດທີ່ຈະແກ້ໄຂສາເຫດຕົ້ນຕໍທີ່ໃຫ້ເກີດມີການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈ.

ຈົ່ງຈຳສະເໝີວ່າ ການຕັ້ງຄັນທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈນັ້ນ ບໍ່ເປັນບັນຫາສະເໝີໄປ. ມີແມ່ຍິງຈຳນວນຫຼາຍສົມຄວນທີ່ຍອມຮັບເອົາ ແລະບໍ່ເຄີຍຄິດທີ່ຈະທຳແທ້ງ. ມີແມ່ຍິງຫຼາຍສົມຄວນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຖືພາ ແລະຍັງບໍ່ຕ້ອງການທຳແທ້ງ ຈະບໍ່ຈະມີລູກຫຼາຍປານໃດກໍຕາມຈະມາປ່ຽນແຜນ ແລະຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ການແຍກຄວາມຈິງຈາກການຂາດຂ່າວສານຂໍ້ມູນ

ເປັນເລື່ອງປົກກະຕິທີ່ເຫັນຂໍ້ຄວາມທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກທີ່ສະແດງອາການ, ປຶ້ມນ້ອຍ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ເວບໄຊ. ບາງເທື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ອາດມີຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ານຕໍ່ການທຳແທ້ງ ທີ່ພວກເຂົາອາດຈະຕົວະ ຫຼື ປົກປິດຄວາມຈິງ ຫວັງວ່າ ຈະເວົ້ານຳກັນວ່າມີການທຳແທ້ງ. ຄວາມຂໍ້ຕົວະກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງຍັງເຮັດໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫຼືອໃນຊຸມຊົນໜ້ອຍລົງ. ສຳລັບສິດທິດ້ານກົດໝາຍກັບການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ. ຜູ້ຄົນທີ່ຕ້ານກັບການທຳແທ້ງ ບໍ່ອາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າຫຍັງທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາພຽງແຕ່ເລົ່າຄືນເລື່ອງບໍ່ຈິງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງມາ.

ມີຫຼາຍຄົນຄິດວ່າທຸກສາສະໜາ ແລະຜູ້ນັບຖືສາສະໜາ ແມ່ນຕ້ານກັບການແທ້ງລູກ ຍ້ອນວ່າ ຜູ້ນຳສາສະໜາສອນວ່າ ການທຳແທ້ງເປັນການຜິດແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈິງ. ພວກທີ່ນັບຖືສາສະໜາທີ່ມີຄຸນນະທຳ ເຊື່ອວ່າແມ່ຍິງມີສິດທິທີ່ຈະທຳແທ້ງເອົາລູກອອກ ແບບປອດໄພ.

ຂ້ອຍຂຶ້ນກັບອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ເອີ້ນວ່າ ກາໂຕລິກ ເພື່ອໂຊກ. ໂບດກາໂຕລິກ ກໍຍັງສອນວ່າ ການທຳແທ້ງແມ່ນຜິດສິນທຳ. ແຕ່ໂບດກໍຍັງສອນວ່າ ຈິດສຳນຶກຂອງຄົນເປັນສິ່ງຕັດສິນ ຖ້າຫາກວ່າມີການກະທຳແທ້ງ ແມ່ນຜິດສິນ. ພວກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຖ້າຫາກແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ສຶກສາຢ່າງລະມັດລະວັງ ຈິດສຳນຶກຂອງນາງ ແລະ ຕັດສິນແທ້ງລູກ ແມ່ນເລື່ອງທຳມະ. ນາງສາມາດເຮັດຕາມເງື່ອນໄຂຊີວິດຂອງນາງ ແລະນາງກໍບໍ່ຜິດສິນ.

ກິດຈະກຳ.

ທັດສະນະຕ່າງໆ

ການເຮັດກິດຈະກຳນີ້ ສາມາດຊ່ວຍກຸ່ມໄດ້ສຶກສາເບິ່ງທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ບົດຮຽນ ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະເບິ່ງຢ່າງຮອບຄອບວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ນຳສະເໜີນັ້ນ ມີທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ.

ການຕຽມການ: ຈົ່ງຮິບໂຮມເອົາບົດຂຽນ, ສື່ຕ່າງໆ ແລະບົດບັນທຶກຈາກຜູ້ຄົນ ທີ່ເຊື່ອຖືວ່າການແທ້ໆ ລູກ ເປັນການຜິດສິນ ຫຼື ຄິດວ່າແມ່ຍິງເອງເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຊີວິດຂອງຕົນເອງ.

- 1 ອ່ານອອກສຽງເນື້ອໃນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ຫຼືຈາກຕອນຕໍ່ຕອນ) ຂອງເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ເກັບກຳມາ.
- 2 ແຕ່ລະເລື່ອງ ຈົ່ງຖາມກຸ່ມແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະຕອບ. **ຕົວຢ່າງ:** ອາດຈະເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນການກະວົນກະວາຍ ຍ້ານສັ່ນ ຫຼືເປັນການນະອາຍຜູ້ຄົນ ຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ໃຊ້ໄດ້ ຫຼື ຮູບພາບເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ຄົນ.
- 3 ປຽບທຽບເບິ່ງຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ຫຼື ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສະເໜີຂຶ້ນມາ ແລະເບິ່ງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ຖືກຖຽງມາຊຸກຍູ້.
- 4 **ສະຫຼຸບ:** ທ່ານຄວນແລກປ່ຽນບົດຮຽນຮ່ວມກັບກຸ່ມ ເພື່ອປຽບທຽບເບິ່ງຈຸດຂອງທັດສະນະວ່າດ້ວຍການແທ້ໆລູກ. ຈົ່ງວາງຄຳຖາມ: ຈຸດທັດສະນະແບບນີ້ ຄືກັນບໍ່? ມີທັດສະນະທີ່ຄື ກັນຫຼາຍກວ່າບໍ່? ຂໍ້ມູນຂ່າວສານນີ້ ສົ່ງຜົນສະທ້ອນເຂົ້າກັບທັດສະນະກັບເພື່ອນ, ຄອບຄົວ ແລະຄົນໃກ້ຄຽງ ມີຫຼາຍນ້ອຍປານໃດ? ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃດແດ່ທີ່ວາງໃຈໄດ້ ຫຼື ເປັນໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສຸດ.

ມັນແມ່ນສິດຂອງເຈົ້າເອງ
ຖ້າຫາກວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການທຳແທ້ໆລູກ.

ການຫຼິ້ນເກມ ເພື່ອປຶກສາຫາລືເລື່ອງຈິງ ແລະນິຍາຍເລື່ອງການແທ້ງລູກ

ເມື່ອມີຄົນເຊື່ອວ່າ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງເປັນເລື່ອງບໍ່ຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ ການປຶກສາຫາລືກັນເລື່ອງແທ້ງລູກ ກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສູງສົນຂຶ້ນ ແລະການປຶກສາຫາລືເລື່ອງສຸຂະພາບ ໂດຍອີງໃສ່ ຂໍ້ມູນທີ່ຜິດພາດຍິ່ງເປັນບັນຫາອັນຕະລາຍ. ການຫຼິ້ນເກມ ແມ່ນການຊ່ວຍຜູ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງຄວາມຈິງ ແລະນິຍາຍເລື່ອງການແທ້ງລູກ ຫຼື ປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ຜິດພາດອື່ນໆອີກ.

ນີ້ຄືຕົວຢ່າງ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການຫຼິ້ນເກມ ເພື່ອຊ່ວຍກຸ່ມນ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະປຶກສາຫາລືເລື່ອງການແທ້ງລູກ. ຄວາມແຕກຕ່າງ ອື່ນໆໃນເກມຫຼິ້ນແມ່ນອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ ໃນໜ້າທີ 124 ເຖິງ 125 ແລະ ໜ້າທີ 197 ເຖິງ 199.

ກົດຈະກຳ.

ກະດານເກມກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ

ການຕຽມການ: ວາງຄຳຖາມໃສ່ແຜ່ນເກມ ລວມທັງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຕໍ່ການແທ້ງລູກ. ເປັນເລື່ອງປຶກສາກະຕິ ໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ແລະລວມທັງເລື່ອງຈິງ. ເພື່ອຢາກຮູ້ກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກເພີ່ມເຕີມ ຈົ່ງເບິ່ງບົດຮຽນວ່າດ້ວຍ ສະຖານທີ່ໃດທີ່ແມ່ຍິງຂາດທ່ານໝໍ ແລະຈົ່ງທົດລອງຊອກຫາຄຳຕອບຈາກຄຳຖາມລຸ່ມນີ້

- ເວລາໃດທີ່ແມ່ຍິງແທ້ງລູກໃນປະເທດພວກເຮົາ?
- ໃຜເປັນຜູ້ຕັດສິນ ຖ້າຫາກຈະລົງມະຕິຮ່ວມກັນວ່າ, ແມ່ຍິງສາມາດແທ້ງລູກດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍໄດ້?
- ກົດໝາຍການແທ້ງລູກ ກັບ ກົດໝາຍການສ້າງຄອບຄົວ ແລະແມ່ຍິງບໍ່ສ້າງຄອບຄົວ ແລະເດັກຍິງບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ມີຄວາມໝາຍຄືກັນ ຫຼືບໍ່?
- ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດທີ່ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການປົນປົວແບບສຸກເສີນ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາມີບັນຫາ ຫຼັງຈາກໄດ້ແທ້ງລູກ.

ຈົ່ງພາກັນທຳການວາງຄຳຖາມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ທ່ານອາດຈະໃຊ້ນິທານ ໃນໜ້າ 255 ແລະຖາມກຸ່ມຄົນຄວ້າວ່າ ແມ່ຍິງແຕ່ລະຄົນ ຄວນເຮັດຫຍັງ ແລະຍ້ອນເຫດຜົນຫຍັງ. ດັ່ງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນຕົວຢ່າງຄຳຖາມອື່ນໆອີກທີ່ທ່ານອາດຈະນຳໃຊ້:

- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ແມ່ຍິງຄິດ ກ່ອນຈະຕັດສິນໃຈວ່າຈະສືບຕໍ່ ຫຼື ບໍ່ສືບຕໍ່ ຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ?
- ວິທີໃດທີ່ນິຍາຍມີອຳນາດເໝືອ ໃນການການຕິດສິນໃຈຂອງແມ່ຍິງ ກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກ? ມີຫຍັງທີ່ແຕກຕ່າງທີ່ຈະເຮັດ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າສາຍພົວພັນຍິງຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຖ້າວ່າຜູ້ຊາຍມີອຳນາດ ເໝືອກວ່າແມ່ຍິງ?
- ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຍັງແດ່ ສຳລັບເດັກຍິງບໍ່ຮູ້ດຽງສາຈະໄດ້ຮັບການແທ້ງລູກ.

ຫຼັງຈາກຫຼິ້ນເກມ: ຈົ່ງຖາມສະມາຊິກຂອງກຸ່ມວ່າຄຳຖາມໃດ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພິເສດທີ່ຈະໃຫ້ຄຳຕອບ. ຍ້ອນວ່າເຫດຜົນທີ່ວ່າຄວາມຈິງບໍ່ຈະແຈ້ງບໍ່? ຫຼືຍ້ອນວ່າ ຄວາມຄິດເຫັນໃນກຸ່ມແຕກຕ່າງກັນ. ຈົ່ງບັນທຶກຫົວບົດ ແລະຄວາມເປັນຫວ່າງຕ່າງໆທີ່ຈະນຳໄປສະເໜີບັນຫາ ແລະວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ ໃນການເປີດຊຸດຝຶກອົບຮົມໃນຄັ້ງໜ້າ.

ມີບາງຄັ້ງ. ມັນອາດຈະມີບັນຫາ ເມື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຸດຝຶກອົບຮົມສະເໜີແນວຄວາມຄິດ ຫຼື ຕັ້ງຄໍາຖາມ ໂດຍທີ່ໃຊ້ສຽງດັງ ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັນກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ. ເຫັນວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜັກສົມ ຄວນທີ່ຈະຮັບຟັງຈາກທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າຫາກວ່າເຮົາບໍ່ວາງລະບຽບຫຼັກການ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ກິດຈະກຳດັ່ງລຸ່ມນີ້ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ກຸ່ມເລີ່ມອະທິບາຍຄວາມຄິດເຫັນ ແລະການຕັ້ງຄໍາຖາມ. ວິທີ ການນີ້ ສາມາດສ້າງ ໂອກາດໃຫ້ທ່ານໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຊີ້ແຈງຄວາມຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມ. ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ ມູນທີ່ຜິດພາດມາເປັນບ່ອນອີງ.

ກິດຈະກຳ.	ການຕັ້ງຈຸດຍືນ
ການຕຽມການ: ເກັບກຳ ໂດຍການເຮັດບັນຊີ ຄຳຄິດເຫັນ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຄືກັນ, ນິຍາຍ ແລະພຶດຕິກຳລວມທັງການເຫັນດີແລະການບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ. ຈົ່ງເກັບກຳບັນຊີຄວາມ ຄິດເຫັນໃຫ້ເທົ່າທຽມກັນ ສຳລັບຄຳເວົ້າທີ່ເຫັນດີນຳ ແລະຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເຫັນດີນຳ. ໃຊ້ແຜ່ນເຈ້ຍໃຫຍ່ຈຳນວນ ສາມແຜ່ນທີ່ຂຽນວ່າ; ເຫັນດີ, ບໍ່ເຫັນດີ ແລະບໍ່ອອກສຽງ. ທ່ານຄວນແຕ້ມຮູບ ທີ່ມີໜ້າຍື່ມແຍ້ມ ໜ້າບູດ ບັ້ງ ຫຼື ໃບໜ້າບໍ່ສົນໃຈແນ່ນອນທີ່ບິນເຈ້ຍ ເພື່ອໃຊ້ສຳລັບສຳມະນາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດອ່ານອອກຂຽນ ໄດ້. ຕິດຕັ້ງເຈ້ຍທັງສາມທີ່ຫ້ອງປະຊຸມ.	
1 ອະທິບາຍໃຫ້ແກ່ກຸ່ມ ຫຼັງຈາກທ່ານອ່ານແຕ່ລະປະໂຫຍກດັ່ງໆ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງໄປຍືນຢູ່ແຜ່ນເຈ້ຍ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງແນວຄວາມຄິດເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບປະໂຫຍກນັ້ນ ອ່ານປະໂຫຍກທຳອິດ ແລະ ຖາມ ສຳມະນາກອນ ເພື່ອໄປຍືນໃກ້ກັບຄຳໝາຍທີ່ສະແດງກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາທີ່ປະໂຫຍກນັ້ນ. 2 ຫຼັງຈາກທີ່ສຳມະນາກອນໄດ້ໄປຍືນ ຮ່ວມກັນ ໃນປະໂຫຍກໝາຍຄວາມ ຄິດເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ຈົ່ງບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ແລະຊ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າປຶກສາ ສົນທະນາກ່ຽວກັບ ທັດສະນະທັງສາມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າ ສາມາດຍ້າຍໄປຫາຄວາມໝາຍຕ່າງ ທີ່ແຕກຕ່າງໄດ້ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າມີ ຄວາມປ່ຽນແປງທັດສະນະ ເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ອື່ນ.	
3 ສືບຕໍ່ດຳເນີນ ກິດຈະກຳນີ້ ຈົນກວ່າວ່າ ທ່ານເຮັດສຳເລັດ ບັນຊີລາຍການ ຄວາມຄິດເຫັນ.	
4 ສະຫຼຸບ ຈົ່ງຖາມກຸ່ມ ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີຄຳຖາມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າ ອາດຈະເພີ່ມ ຫຼື ຖ້າຫາກວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຮຽນຮູ້ບາງຢ່າງໂດຍການຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ອື່ນ. ກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ (ທ່ານອາດຈະເຊີນພະ ນັກນັກງານສາທາລະນະສຸກຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງເຂົ້າມາຮ່ວມ ເພື່ອຊ່ວຍຕອບຄຳຖາມ ຕ່າງໆ ໃນຕອນທ້າຍຂອງການສ້າງກິດຈະກຳ.	

ສິ່ງທ້າທາຍ ວິທີທາງການສົນທະນາກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ

ປະຊາຊົນໄດ້ວິພາກວິຈານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກ ແລະສິ່ງທີ່ບໍ່ຈົບງາມກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງຂອງແມ່ຍິງ ເມື່ອບໍ່ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນນີ້ ມັນສາມາດໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ຈະຕັດສິນແກ້ໄຂ ຫຼື ກ່າວຕີສິນນິນທາແທນທີ່ຈະເຫັນວ່າພວກເຂົາກຳ ແມ່ນມະນຸດຄືກັບທີ່ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ກິດຈະກຳຕໍ່ໄປສາມາດຊ່ວຍກຸ່ມໃຫ້ຄິດ ກ່ຽວກັບວິທີທາງ ທີ່ຈັບ ຕອບໂດຍປົກກະຕິແຕ່ ແນວຄິດທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ ແກ່ແມ່ຍິງຜູ້ ທີ່ທຳແທ້ງ ແລະ ປ່ຽນທຳທີ່ ຂອງຊຸມຊົນແລະ ມົນທົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້

ກິດຈະກຳ.

ເວົ້າໂດຍບໍ່ມີການຕຳນິວິຈານ ແລະອັບອາຍ

ການກະກຽມ: ກ່ອນຈະມີການກະກຽມເຮັດກິດຈະກຳແບບນີ້ ຕ້ອງມີການກະກຽມເກັບກຳເອົາແນວຄິດທີ່ເກີດມີຄວາມເຄືອງໃນໃຈ ຫຼື ການລົງຄວາມເຫັນວ່າ ທີ່ຖືເປັນເລື່ອງປົກກະຕິໃນຊຸມຊົນ. ເປັນຄຳເຫັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການວິພາກວິຈານ ຫຼືສ້າງຄວາມນະອາຍໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງເຊັ່ນ:

ມີພຽງແຕ່ແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ຮູ້ເມດຕາປານີເທົ່ານັ້ນລະທີ່ທຳແທ້ງເອົາລູກອອກ

ມີແຕ່ແມ່ຍິງທີ່ຖືກຕັ້ງຄັນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານຈະຢູ່ກັບບັນຫານີ້ຕາມມາ

ການທຳແທ້ງເປັນຄາດຕະກອນ

- 1 ຈົ່ງອະທິບາຍກິດຈະກຳນີ້ກັບກຸ່ມ ອະທິບາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງວ່າບັນຫາໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈະແບ່ງຄຳແລກປ່ຽນຄວາມເຈັບໃຈ, ປະໂຫຍກຕຳນິວິຈານກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແລະການແທ້ງລູກເພື່ອຈະໃຫ້ຮຽນຮູ້ ຄວາມຮັບຜິດຊອບເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈຕື່ມ, ເປີດອົກເປີດໃຈ ແລະອົດທົນ“
- 2 ຍົກ ເອົາ 1 ໃນ ປະໂຫຍກຕ່າງໆທັງຫຼາຍ ທີ່ທ່ານໄດ້ກະກຽມ ແລະວາງຄຳຖາມໃຫ້ກຸ່ມຕອບໂດຍອາດຈະຖາມວ່າ:
 - ໃຜອາດຈະເວົ້າ ຄຳເວົ້າປະເພດນີ້?
 - ເປັນຫຍັງ ປະໂຫຍກນີ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງມີຄວາມນະອາຍໃຈ, ຍ້ານກົວ ຫຼື ມີດຽຮບຢູ່
- 3 ຈົ່ງຖາມຄຳຖາມດັ່ງລຸ່ມນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມ ຄິດວ່າເຂົາຄວນເວົ້າຢ່າງໃດ ເພື່ອຈະສຸພາບກວ່າ, ເປັນຄວາມເມດຕາສົງສານ ຫຼື ເປັນການເປີດໃຈ.
 - ວິທີໃດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄິດເຫັນ ເລື່ອງທີ່ແມ່ຍິງວ່າເປັນຫຍັງ ແມ່ຍິງຈຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແບບນີ້
 - ວິທີໃດ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍຜູ້ອື່ນໆໃຫ້ເຫັນໄດ້ ຈາກການທີ່ແມ່ຍິງຕັ້ງຄັນ ທັດສະນະກ່ຽວກັບການທີ່ແມ່ຍິງຕັ້ງຄັນ?

ກິດຈະກຳ.

ການສົນທະນາ ທີ່ ບໍ່ຕຳນິວິຈານ ແລະບໍ່ເກີດມີຄວາມຮູ້ສຶກນະອາຍ (ຕໍ່)

- 4 ຈາກນັ້ນ ຈົ່ງຖາມກຸ່ມໃຫ້ຄິດຫາວິທີການໃດໜຶ່ງ ທີ່ພວກເຂົາສາມາດຮູ້ ແລະປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ໃນຊຸມ
ຊົນດຽວ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ທຳແທ້ງໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງ ໂດຍການນັບຖື ແລະຄວາມອິດຖົນ ມີຫຍັງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອົດທົນໄດ້ ແລະເຂົ້າໃຈ ຕາມວິທີທາງທີ່ຄິດ ແລະສາມາດເວົ້າຈາ
ສົນທະນາກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ?

ເພື່ອຈຳພວກໜຶ່ງ ນີ້ອາດຕິຄວາມໝາຍວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແລກປ່ຽນເລື່ອງສ່ວນຕົວສູ່ປວງຊົນ ເພື່ອຈະໃຫ້
ໄປເຖິງຜູ້ຍິງຄົນອື່ນຮູ້ນຳ. ບາງກຸ່ມກໍຈັດລາຍການວິທະຍຸ ຫຼື ວິດີໂອທີ່ສາມາດແລກປ່ຽນ ຄວາມຈິງທັງ
ໝົດ ກ່ຽວກັບແມ່ຍິງທີ່ເຮັດການແທ້ງລູກ (ລະອຽດເບິ່ງ ທ່ານໝໍ ອາຣຸນາ ຢູເພຣດຕິ ເລື່ອງລາວຂອງ
ເພິ່ນທີ່ ໜ້າ 270.)

ເລື່ອງອື່ນ ແມ່ນພົວພັນ ເຖິງການກະທຳ ທາງດ້ານການເມືອງ ເຊັ່ນວ່າ ການເຂົ້າຮ່ວມການເດີນຂະບວນ
ຫຼື ປົດປະຕູຫ້ອງການລັດຖະບານ. ບາງເທື່ອກໍໃຊ້ ພາບສິລະປະ ປ້າຍໃຫຍ່ ຫຼື ອ່ານບົດກອນ ຄຳ
ຂວັນກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງທີ່ແມ່ຍິງເຮັດຫ. ມັນອາດ ຈະມີຄວາມໝາຍ ສັ້ນໆ ເພື່ອຈະໂຄສະນາອອກ
ໄປ ເມື່ອເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ ຄຳຄິດເຫັນ ທີ່ບໍ່ຄວນ, ເຈັບໃຈກ່ຽວກັບສະຖານະການຂີວິດແມ່ຍິງ.

ປ້ອງກັນຊີວິດໂດຍມີການເບິ່ງແຍງ ກ່ອນການທຳແທ້ງ

ການແທ້ງລູກທີ່ປອດໄພໂດຍຜູ້ຊຳນານງານ ແມ່ນຫາຍາກທີ່ຈະເກີດອັນຕະລາຍ (ເບິ່ງໜ້າ 250 ເພື່ອເບິ່ງຕື່ມ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມວ່າດ້ວຍການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ) ປະການໃດກໍຕາມມັນກໍຍັງມີການທຳແທ້ງຫຼາຍຄັ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແລະມີການເຈັບປວດ, ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ແລະເລືອດໄຫຼແບບອັນຕະລາຍ. ການຮັກສາຕົນເອງ ກ່ອນການທຳແທ້ງ ເອີ້ນວ່າ ພີ ເອ ຊີ (PAC) ການຮັກສາຕົນເອງກ່ອນການທຳແທ້ງ. ເປັນວິທີການຮັກສາແບບສຸກເສີນສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້;

ແມ່ຍິງຕ້ອງຮມີການປົ່ນປົວແບບສຸກເສີນ ໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ

ບັນຫາໜຶ່ງທີ່ແມ່ຍິງເສຍຊີວິດ ຫຼັງຈາກ ການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ ຫຼື ຄອບຄົວຂອງເຂົາ ໃຊ້ເວລາລໍຖ້ານານໄພດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ. ມັນມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຊຸມຊົນສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການໃຫ້ ກຳລັງໃຈເພື່ອປົ່ນປົວ ໂດຍບໍ່ຊັກຊ້າ.

ເພື່ອຮຽນຮູ້ເຫດຜົນທັງໝົດວ່າເປັນຫຍັງ ປະຊາຊົນໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຊັກ ຊ້າ ຫຼັງຈາກ ໄດ້ທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ທົດລອງແປງປຶ້ມປົກສາຫາລືກ່ຽວກັບການຊັກຊ້າ ທັງ 4 ທີ່ໜ້າ 227.

ກິດຈະກຳດັ່ງລຸ່ມນີ້ ການນຳໃຊ້ລະຄອນສາມາດຊ່ວຍກຸ່ມ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ ຄວາມສຳຄັນ ໃນການທີ່ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການປົນປົວ ທີ່ນາງຕ້ອງການໄວ. ຖ້າຫາກວ່າ ນາງເຫັນອາການເຕືອນກ່ຽວກັບບັນຫາສຸຂະພາບ ຫຼັງຈາກການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ. ຍັງມີວິທີການທີ່ດີ ສຳລັບກຸ່ມເພື່ອຮຽນຮູ້ຕື່ມ ກ່ຽວກັບອາການເຕືອນແບບອັນຕະລາຍ ຫຼັງຈາກການທຳແທ້ງ ແລະ ວິທີການທີ່ຈະຊ່ວຍ. ວິທີການນີ້ເອີ້ນວ່າ ການຫຼິ້ນລະຄອນຄົນໃໝ່ ຍ້ອນວ່າເລື່ອງທີ່ຈະຫຼິ້ນຄົນນັ້ນເປັນຄັ້ງທີສອງ ຄວນຈະຖາມຜູ້ຊົມວ່າວິທີໃດທີ່ຈະຊ່ວຍແມ່ຍິງໄດ້. ຈົ່ງເບິ່ງກິດຈະກຳ ມ່ວນຊື່ນ ສິ້ນສຸດຄວາມມ່ວນຊື່ນ ບົດບາດສະແດງເພື່ອຄິດກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ (ໜ້າ 153)

ກິດຈະກຳ.

ການຫຼິ້ນລະຄອນຄົນ : ການຊ່ວຍເຫຼືອຊີວິດ ຫຼັງຈາກການທຳແທ້ງ.

ການຕຽມການ. ສ້າງນະຄອນສະຖານະການ ສຳລັບອາການອັນຕະລາຍແຕ່ລະຢ່າງ ອາຫານເລືອດໄຫຼບໍ່ເຂົ້າ ລາງຕິດເຊື້ອພະຍາດ ລາງສະຫຼົບໄປ ແລະລາງເຈັບ. ສ້າງສະຖານະການຕົວຈິງ ສຳລັບຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ແຕ່ ບໍ່ຕ້ອງໃສ່ຊື່ຂອງບຸກຄົນຕົວຈິງ ຕົວຢ່າງ ທີ່ຄ້າຍຄືກັບຄົນຕົວຈິງ ໃນຊຸມຊົນ.

- 1 ສະເໜີກິດຈະກຳ ແລະ ທວນຄົນ ກັບກຸ່ມກ່ຽວກັບອາການອັນຕະລາຍ ຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ ແລະ ມີຫຍັງກ່ຽວກັບ ອາການນັ້ນໆ (ລະອຽດເບິ່ງໜ້າຕໍ່ໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນນີ້)
- 2 ແບ່ງກຸ່ມນ້ອຍ 3 ຫຼື 4 ຄົນອອກເອົາໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ສະຖານະກາຍ ເພື່ອສະແດງ:ອະທິບາຍໃຫ້ພວກທີ່ຈະຫຼິ້ນນະຄອນເລື່ອງນັ້ນສອງເທື່ອ. ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈະຕ້ອງເສຍຊີວິດ. ຄັ້ງທີສອງ ຜູ້ຊົມ ຈະກ້າວເຂົ້າມາຊ່ວຍນາງ. ຈົ່ງເຕືອນວ່າ ແຕ່ລະຄົນເປັນຜູ້ສາມາດເຮັດການປົນປົວ ແມ່ຍິງໃນລະຄອນ ໂດຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ ຄຳເວົ້າ ຕັດສິນ ຫຼື ຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບໃຈກັນ.
- 3 ຫຼັງຈາກຫຼິ້ນລະຄອນແຕ່ລະສະຖານະການ ຜູ້ສະແດງເຂົາຫຼິ້ນ ແລະຖາມຜູ້ຊົມ ພວກເຮົາຄວນເຮັດຫຍັງທີ່ຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງນາງ?
- 4 ເລີ່ມສະແດງລະຄອນຄັ້ງທີສອງແຕ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ກຸ່ມທີ່ສະເໜີວິທີການຊ່ວຍຊີວິດຜູ້ຍິງນັ້ນ. ຜູ້ຄົນໃນຜູ້ຊົມທີ່ອອກຄວາມຄິດເຫັນ ຈະເປັນຜູ້ສະແດງຊ່ວຍດຳເນີນງານ ຫຼື ປົນປົວຜູ້ຍິງ
- 5 ເພື່ອສັງລວມ ຈົ່ງຖາມຄົນວ່າໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບວິທີການຊ່ວຍບັນຫາຫຼັງຈາກທຳແທ້ງແລ້ວ. ທ່ານຄວນຖາມກຸ່ມກ່ຽວກັບວິທີນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ບໍ່ໃນຊຸມຊົນເຂົາເຈົ້າ

ກຸ່ມພວກເຮົາຄະນະສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໄດ້ສະແດງລະຄອນເພື່ອກຸ່ມຜູ້ຊາຍ ເພາະວ່າ ເວລາແມ່ຍິງມີບັນຫາສຸກເສີນ, ມັນອາດຈະແມ່ນຜູ້ຊາຍ ໃນເຮືອນຂອງນາງເອງ ຜູ້ທີ່ມີເງິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຕັດສິນ ຕົກລົງນຳພານາງໄປໂຮງໝໍ

ອາການຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ ຫຼື ອອກລູກຜິດພາດ

ບັນຫາອັນຕະລາຍຫຼາຍທີ່ສຸດທັງ 2 ຢ່າງນີ້ສາມາດເກີດກັບແມ່ຍິງ ຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ ຫຼື ເອົາລູກອອກແບບຜິດພາດແລ້ວແມ່ນອາການເລືອດໄຫຼ ແລະຕິດເຊື້ອ. ບັນຫາທັງສອງຢ່າງນີ້ສາມາດເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອເນື້ອເຍື່ອຍັງຕົກຄ້າງຢູ່ໃນມົດລູກ ຫຼື ວ່າມົດລູກຖືກສັກຂາດ ຫຼື ຖືກແທ້ງລູກໂດຍເຄື່ອງມືແຫຼມຄົມ. ການຕິດເຊື້ອຂອງມົດລູກອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອມີບາງສິ່ງທີ່ນຳເຂົ້າໄປໃນອະໄວຍະວະເພດຂອງແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ສະອາດພຽງພໍ "ການສັກຢາ" ແມ່ຍິງທີ່ມີອາການຂອງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະເສຍຊີວິດໄວ ຖ້າຫາກວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຊ່ວຍໃນທັນທີທັນໃດນັ້ນຢ່າງທັນການ. ເມື່ອເວລາຄົນເຮົາຮູ້ເຫັນອາການ ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຮີບຟ້າວຊ່ວຍແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ ຕາມທີ່ຕ້ອງການໃນເວລານັ້ນໂລດ.

ຈະປິ່ນປົວຢ່າງໃດ!

ເມື່ອທ່ານຮູ້ອາການອັນຕະລາຍ ຂອງແຕ່ລະບັນຫາສຸຂະພາບ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານ ຕ້ອງເຮັດໃນຂະນະ ທີ່ທ່ານຈະນຳສິ່ງນາໄປເພື່ອປິ່ນປົວ.

ເລືອດຕົກໜັກຈາກອະໄວຍະວະເພດ: ຄູດຊິມເອົາເລືອດຫຼາຍກວ່າສອງແຜ່ນຊິມເລືອດ ໃນຊົ່ວໂມງດຽວ ແລະຍາວໄປອີກ 2 ຊົ່ວໂມງ. ເລືອດໄຫຼຊ້າ ຈະຊິມອອກເທື່ອລະໜ້ອຍ ສີເລືອດແດງອ່ອນ ຍັງເປັນອັນຕະລາຍຢູ່.

ຈະເຮັດຫຍັງ: ເພື່ອຊ່ວຍແມ່ຍິງຫ້າມເລືອດຈົ່ງຊ່ວຍໃຫ້ນາງນັ່ງລົງແບບນັ່ງຕອບໝອບ. ວິທີການນີ້ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ມົດລູກແທ້ງໄດ້. ເມື່ອເວລານຳສົ່ງແມ່ຍິງ, ລູບໃຕ້ທີ່ອ່ອນນາໄປແບບໜັກມືແຕ່ ພຽງແຕ່ເທິງກະດູກຂະໂມມ, ໃນເມື່ອເວລາ ນາງນອນຫງາຍ ຫຼື ນັ່ງຫ້າມເລືອດ. ວິທີນີ້ຈະຊ່ວຍມົດລູກຖືກບີບຮັດໄວ້ (ຫົດເຂົ້າເອງ) ແລະມີເລືອດອອກໜ້ອຍລົງ(ຈົ່ງເບິ່ງໜ້າ 251 ສະຖານທີ່ແມ່ຍິງບໍ່ມີທ່ານໝໍ).

ເຮົາຄວນນຳພາແມ່ຍິງ ທີ່ມີອາການແບບນີ້ໄປກະລິນິກ ຫຼື ໂຮງໝໍ ຢ່າງກະທັນຫັນ.

ອາການທີ່ຊຶມເຊື້ອ: ອາການເປັນໄຂ້ ເກີນກວ່າ 38 ອົງສາ (100.4F) ໄຂ້ໜາວ, ເຈັບຫ້ອງ, ມີກິ່ນເໝັນຈາກອະໄວຍະວະເພດ ຫຼື ອ່ອນເພຍ.

ຈະເຮັດຫຍັງ: ຈົ່ງໃຫ້ຢາແກ່ແມ່ຍິງສຳລັບ ການຊຶມເຊື້ອຕໍ່ມົດລູກ. ເບິ່ງໜ້າ 256 ສະຖານທີ່ທີ່ແມ່ຍິງບໍ່ມີທ່ານໝໍ.

ການເອົາລູກອອກບໍ່ໄດ້ ແລະການທຳແທ້ງແບບປອດໄພ ປົກກະຕິແມ່ນບໍ່ເກີດບັນຫາທາງສຸຂະພາບ ແຕ່ເມື່ອການຕັ້ງຄັນໄດ້ສິ້ນສຸດດ້ວຍເຫດຜົນໃດໆກໍຕາມ, ສ່ວນອາການອັນຕະລາຍກໍມີຄ້າຍຄືກັນ.

ລາງເທື່ອເກີດອາການສະຫຼົບ: ຄົງເຢັນ, ອ່ອນເພຍ ຫຼື ໜັງຊຸ່ມ, ຫາຍໃຈໄວ (ຫຼາຍກວ່າ 30 ຄັ້ງຕໍ່ນາທີ); ຫົວໃຈເຕັ້ນໄວ (ຫຼາຍກວ່າ 100 ຄັ້ງຕໍ່ນາທີ). ການເຈັບເປັນແບບຜິດປົກກະຕິ ການວິນວຽນ ຫຼື ເຈັບຫົວເປົາ ແລະມີສະຕິສັບສົນ ຫຼື ອາລົມຜິດປົກກະຕິ (ໜ້າມືດວິນວຽນ)

ຈະເຮັດຫຍັງ: ຊ່ວຍແມ່ຍິງນອນລົງວາງຕີນໃຫ້ສູງກວ່າຫົວ ປົກຕົວນາງດ້ວຍຜ້າຫົ່ມ ຫຼື ແຜ່ນແພ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ນາງຢູ່ແບບມີດງຽບ. ຖ້າຫາກນາງສາມາດດື່ມ ຈົ່ງເອົານ້ຳໃຫ້ນາງຈົບນ້ອຍໜຶ່ງ ຫຼື ຜົວນ້ຳໃສ່. ຖ້າ ຫາກນາງຍັງຂາດສະຕິ ຈົ່ງວາງຕົວນາງລົງອີກໃຫ້ລະດັບຫົວນອນຕ່ຳຕື່ມ. ຂຸດຫຼັງ ແລະຂຸດໄປໃນທາງຂ້າງ ດຽວ. ແຕ່ຕ້ອງຈົດຈຳວ່າເບື້ອງຕີນສູງກວ່າເບື້ອງຫົວສະເໝີ.

ອາການຂອງການເຈັບຢູ່ໃນຕົວ: ເກີດມີອາການເຈັບຈຸກຫຼາຍຢູ່ໃນທ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ເວລາທີ່ ທີມີການເໝັ່ງ ຕິງ; ເກີດອາການທ້ອງບັນ ຫຼື ແຂງ ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງໃດໆ ຫຼື ສຽງພິມພາຢູ່ພາຍໃນ: ຕົວຮ້ອນ, ມີ ອາການສູນສຽວ ແລະອາການຮາກ; ອາດຈະເຈັບບ່າເບື້ອງດຽວ ຫຼື ທັງສອງເບື້ອງ.

ຈະເຮັດຫຍັງ: ບໍ່ຄວນເອົາຫຍັງເຂົ້າປາກແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ; ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ອາຫານ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ນ້ຳດື່ມ ແລະບໍ່ ໃຫ້ນ້ຳໃດໆ! - ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ເວລາບໍ່ເກີນ 2 ຊົ່ວໂມງ ທີ່ຈະໄປເຖິງໂຮງໝໍ ບ່ອນທີ່ສະຖານທີ່ຂອງນາງ ສາມາດຜ່າຕັດ. ຖ້າຫາກວ່າ ການທີ່ຈະໄປຫາໂຮງໝໍເກີນກວ່າ 2 ຊົ່ວໂມງ ຈົ່ງເອົານ້ຳ ຫຼື ນ້ຳທະເລໃຫ້ດື່ມ ແຕ່ບໍ່ ໃຫ້ອາຫານທີ່ແຂງເດັດຂາດ ເພາະວ່າອາຫານທີ່ມີໃນທ້ອງຈະເກີດອາການປຸ້ນທ້ອງຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ເມື່ອເວລາທີ່ແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂບັນຫາແລ້ວ ແມ່ນຄວາມສາມາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນໄປໄດ້ເພື່ອຊ່ວຍກອບກູ້ເອົາຊີວິດ ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ອີກຕື່ມກ່ຽວກັບການທີ່ຈະປາດເອົາລູກອອກ ແລະວິທີ ການຂອງມັນ ຈົ່ງເບິ່ງສະຖານທີ່ ທີ່ແມ່ຍິງບໍ່ມີທ່ານໝໍ ຫຼື ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງນາງພະດຸງຄັນ. ທ່ານສາມາດອ່ານໜ້າ 336 ຫາ ໜ້າ 337 ທີ່ບ່ອນຈະໄດ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ.

ແມ່ຍິງຫົວສາວ ໂດຍສະເພາະທົ່ວໄປແລ້ວມັກຈະເກີດບັນຫາທີ່ສ້າງ ຄວາມອັນຕະລາຍ ຫຼັງຈາກໄດ້ປາດເອົາລູກອອກ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ຈັກ ການເບິ່ງແຍງກ່ອນການປະສູດ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມຮູ້ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການເບິ່ງແຍງທີ່ມີຄວາມເມດຕາ ແລະນັບຖື.

ທີ່ກອງປະຊຸມ ຊຸມຊົນ ເພື່ອຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ກ່ອນການປາດລູກອອກ ພວກເຮົາໄດ້ລົມກັນ ກ່ຽວກັບ ການປາດລູກອອກແບບອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ປອດໄພ ແລະເປັນຍ້ອນວິທີການໃດ ທີ່ມັນບໍ່ຄືກັບການທຳແທ້ງ ພວກ ເຮົາໄດ້ເປີດຫຼາຍກອງປະຊຸມ ແລະປົກສາສົນທະນາ ເພື່ອຍາດເອົາຄວາມ ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຂອງການນຳສາສະໜາ ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມສົນທະນາເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການ ວາງແຜນຄອບຄົວໃຫ້ແກ່ຄູ່ຜົວເມຍ ແລະ ໃຊ້ວິທີການຄຸມກຳເນີດນອກ ການແຕ່ງງານ. ວຽກນີ້ແມ່ນໄດ້ເປີດປະຕູ ເພື່ອປົກສາສົນທະນາການເກີດ ມີການຕັ້ງຄັນ ແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການເບິ່ງແຍງແບບສຸກເສີນ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຫຼັງຈາກທຳແທ້ງ

ແມ່ຍິງອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກແຂງແຮງ ຫຼັງຈາກທຳແທ້ງລູກ ເຖິງແມ່ນວ່າ ນາງຈະຮູ້ ວິທີຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບນາງ ແລະຄອບຄົວຂອງນາງ. ແມ່ຍິງຈຳນວນໜຶ່ງ ອາດຈະຮູ້ສຶກປະສົມໂສກເສົ້າ, ເສົ້າ ໂສກເສົ້າ ຜິດພາດ ນະອາຍ ແລະມີຄວາມຮັກ. ມັນເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ ສຳລັບ ແມ່ຍິງ ທີ່ຈະມີຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະທຸກໃຈ ເມື່ອເວລາສິ້ນສຸດການ ຕັ້ງຄັນ ຍ້ອນວ່າບໍ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບໄດ້. ການຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ເປັນປົກກະຕິ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເຊື່ອງອຳ ແລະປ້ອງກັນຕົວນາງບໍ່ໃຫ້ມີຫຍັງ ທີ່ບໍ່ດີ ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ຍິງສ່ວນຫຼາຍຍັງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະຊ່ວຍ ໂດຍການ ລົມກັບເພື່ອນຍິງຄົນອື່ນ ຜູ້ທີ່ເຄີຍມີປະສົບການຄືກັນ.

ການຈັດຕັ້ງພິທີ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ທີ່ຈະ ຊ່ວຍແມ່ຍິງໄປເບິ່ງປະສົບການ ແລະມີຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ ການປິດບັງ ແລະການຈຸດອຸປະ ກອນທີ່ພົວພັນກັບການທຳແທ້ງ ທີ່ເປັນສັນຍາລັກທີ່ປົກປິດ. ໃນບາງຊຸມຊົນແມ່ຍິງອາດຈະບູກຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ໄປ ຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະເຮັດທານ.

ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ການທຳແທ້ງແບບປອດໄພຮັບໃຊ້ປະຈຳ

ການປ່ຽນແປງກົດໝາຍໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີ. ເວລາທຳແທ້ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ເວລາທີ່ເກືອດຫ້າມທີ່ເຄັ່ງຄັດ ແລະກຸ່ມທີ່ມີອານາດຕ້ານກັບກົດໝາຍ ການປ່ຽນແປງເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ແຕ່ເມື່ອເວລາໄດ້ປ່ຽນແປງກົດ ມາແລ້ວ ແລະໃນຕົວຈິງແມ່ຍິງສາມາດປອດໄພ ແລະທຳແທ້ງແບບຖືກກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ ໃນຫຼາຍ ສະຖານທີ່ ທີ່ຍັງເຮັດຜິດກົດໝາຍທັງໝົດ. ໃນເວລາບໍ່ດົນນານຜ່ານມາ.

ມີຫຼາຍຄົນ ຕ້ອງການຍຸດຕິອັນຕະລາຍ ທີ່ ເກີດໂດຍການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ. ວິທີການທີ່ພວກເຂົາ ຈັດການກັນເຮັດປົກກະຕິແມ່ນຂຶ້ນກັບແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອປ່ຽນແປງຢູ່ໃນຊຸມຊົນເຂົາເຈົ້າ. ບາງຄົນ ເລີ່ມໂດຍການຊ່ວຍແມ່ຍິງກ່ອນຈະທຳແທ້ງ. ການສຶກສາສິ່ງອື່ນກ່ຽວກັບການຊ່ວຍແມ່ຍິງ ເພື່ອທຳແທ້ງແບບ ປອດໄພ ແລະມີຫຼາຍຄົນເຮັດດ້ວຍກເພື່ອວ່າ ແມ່ຍິງ ແລະຜູ້ຊາຍ ໃຫ້ຮູ້ວ່າການປ້ອງກັນ ການຕັ້ງຄັນແບບບໍ່ຕັ້ງ ໃຈ

ການລົມໂທລະສັບ ຮ້ອດລາຍ ເພື່ອການແທ້ງລູກແບບປອດໄພ.

ເມື່ອແມ່ຍິງລົມກັນທາງຮອດລາຍ ໃນບາງປະເທດ-ລວມປາ ກິດສະຖານ, ອິນໂດເນເຊຍ ເອກວາດໍ ແລະເປຣູ - ເພື່ອແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງໂທລະສັບ ເຖິງແມ່ຍິງທີ່ຕ້ອງການຈະຮູ້ຈັກການນຳໃຊ້ ຢາ ເພື່ອທຳແທ້ງ ແບບປອດໄພ.

ຍິງໜຸ່ມນຳໜ້າພາທາງ - ມູນນິທິ ມາຣິອາ

ໃນປີ 2007 ທີ່ເມືອງ ແມກຊິໂກໂກ ໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍ, ເປັນເມືອງດຽວທີ່ແມ່ຍິງສາມາດແທ້ງລູກແບບປອດໄພ ແລະຖືກກົດໝາຍ, ສາມາດທຳແທ້ງເມື່ອມີການຕັ້ງຄັນ ພາຍໃນໄລຍະບໍ່ເກີນ 12 ອາທິດຂອງການຕັ້ງຄັນນີ້ ແມ່ນບາດກ້າວທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທິດທາງ. ທີ່ເຂດອື່ນໆ ໃນປະເທດແມກຊິໂກ ແມ່ຍິງຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງໃນຄຸກເປັນເວລາຍາວນານ ຍ້ອນວ່າເຂົາໄດ້ແທ້ງລູກ ແບບຜິດກົດໝາຍ. ແຕ່ແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກໃນແມກຊິໂກ ຍັງບໍ່ສາມາດມີເງິນຈ່າຍພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ຄ່າທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ ແລະແມ່ຍິງໃນທົ່ວປະເທດ ໄດ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານກົດໝາຍເຂົ້າມາເມືອງຫຼວງ ແລະຈ່າຍຄ່າທຳແທ້ງໃຫ້ແກ່ທ່ານໝໍ

ຍ້ອນຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳນີ້ ໃນ ປີ 2009 ຍິງສາວສອງຄົນໄດ້ສ້າງຕັ້ງມູນນິທິຊ່ວຍເຫຼືອການແທ້ງລູກ ມາຣິອາ ເພື່ອສັງຄົມຍຸຕິທຳ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຮັດການແທ້ງລູກທີ່ປອດໄພແດ່ແມ່ຍິງທັງມວນ. ການໃຫ້ການບໍລິການ ຂອງກອງທຶນ ມາຣິອາ ທີ່ເອົາໃຫ້ລວມມີ

- ຊ່ວຍຈ່າຍຄ່າທຳແທ້ງສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຈ່າຍຊ່ວຍທັງໝົດ
- ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແມກຊິໂກຊິຕີ ຢູ່ກັບແມ່ຍິງມາກ່ອນ ໃນໄລຍະ ແລະ ຫຼັງຈາກການແທ້ງລູກ
- ຊ່ວຍເບິ່ງແຍງດູແລແຕ່ກ່ອນ ລະຫວ່າງ ແລະຫຼັງຈາກເຮັດການແທ້ງລູກ.
- ໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຮ້ອດລາຍ ເພື່ອປະເມີນເບິ່ງເງື່ອນໄຂ

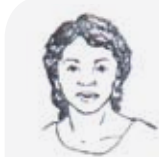

ນັບແຕ່ມີສ້າງຕັ້ງ ມູນນິທິນີ້ ສາມາດຊ່ວຍແມ່ຍິງ 1.500 ຄົນ ທົ່ວຕາໜ່າງອົງການອາສາສະໝັກ ທົ່ວແມກຊິໂກ ນອກຈາກການບໍລິການການທຳແທ້ງ ຍັງມີການບໍລິການອື່ນໆອີກທີ່ເຂົ້າຫາແມ່ຍິງມູນນິທິ ເມເຣຍ ຍັງເຮັດການທຳແທ້ງທີ່ເຫັນ ແລະຂະຫຍາຍກວ້າງການຊ່ວຍທີ່ເຫັນ ແລະອົງການ ມູນນິທິເຂົາມີຜົນສຳເລັດ ທຶນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ມາຈາກອົງການຂອງສາສະໜາທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນກົດໝາຍທີ່ຕ້ານກັບການແທ້ງລູກ ແມ່ນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບແມ່ຍິງ

ການປ້ອງກັນແມ່ຍິງ ແລະພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ

ວິທີການທີ່ດີ ທັງແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ແທ້ງລູກ ແລະພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງສ້າງເຄືອຂ່າຍກັບປະຊາຊົນ ຜູ້ທີ່ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຄືກັນ ຄົນຜູ້ທີ່ເຮັດການຈັດຕັ້ງ ຊ່ວຍແມ່ຍິງໃຫ້ໄດ້ຮັບການແທ້ງລູກແບບປອດໄພ.

ມັນປະເຊີນໂອກາດ ລະຫວ່າງການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ເຂົາເຊື່ອວ່າ ເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງເກືອບທຸກປະເທດ ມີຫຼາຍສະຖານທີ່ທີ່ການແທ້ງລູກທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະບາງທີ່ກໍບໍ່ມີ. ຕ້ອງຖືເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ກົດໝາຍເວົ້າ ຄວາມໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ແລະເຂົ້າໃຈສິ່ງຈະຕາມມາ ຖ້າຫາກມີການລະເມີດກົດໝາຍ- ສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະຜູ້ທີ່ຊ່ວຍນາງ.

ໃນປະເທດຟິລິບປິນການແທ້ງລູກແມ່ນຜິດກົດໝາຍ ເປັນການຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ທີ່ຈະມີການທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຮົາໃຫ້ຄຳແນະນຳ ລະຫວ່າງເພື່ອນ ແລະອົງການເຄືອຂ່າຍ ແລະພວກເຮົາຊ່ວຍຄົນດ້ວຍວິທີການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຜ່ານອິນເຕີເນັດ.

ການເລີ່ມຕົ້ນບົດຮຽນພາກນີ້ ຢູ່ໜ້າທີ 248 ພວກເຮົາໄດ້ແລກປ່ຽນເລື່ອງຂອງທ່ານໝໍ ອາຣຸນາ ນາງ ເປັນນັກເຄື່ອນໄຫວ ເຮັດການທຳແທ້ງແບບປອດໄພທີ່ປະເທດເນປານ ເມື່ອເວລານາງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຊີວິດ ຂອງແມ່ຍິງໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຈັບເປັນ ຈາກການທຳແທ້ງແບບບໍ່ປອດໄພ ນີ້ແມ່ນເລື່ອງຂອງທ່ານໝໍ ອາຣຸນາ ຢູ່ເພຣດຕີ.

ການຕໍ່ສູ້ທີ່ຍາວນານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທຳແທ້ງຖືກກົດໝາຍ ແລະປອດໄພທີ່ປະເທດເນປານ.

ການເສຍຊີວິດຂອງແມ່ຍິງໜຸ່ມຄົນນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າແມ່ຍິງຜູ້ທຸກຍາກກັບການຕັ້ງຄັນ ແບບບໍ່ຕ້ອງການມີເງື່ອນໄຂໜ້ອຍຫຼາຍ. ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈແລກປ່ຽນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງມີສິດທຳແທ້ງແບບປອດໄພ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເມື່ອເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ຂ້ອຍຂຽນບົດສະເໜີໃຫ້ແກ່ໜັງສືພິມຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ຮັບຈົດໝາຍຕອບມາຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແຕ່ຂ້ອຍກໍສືບຕໍ່ຂຽນໂດຍທີ່ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ເສຍຊີວິດ ແລະຜູ້ຄັດຄ້ານ ຕໍ່ແມ່ຍິງຜູ້ທຸກຍາກ ຂາດຄວາມເປັນທຳ ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະເຊີນໜ້າຢູ່.

ໃນປີ 1990 ຂະບວນການເພື່ອປະຊາທິປະໄຕໃນປະເທດເນປານ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍສິ່ງ ຫຼັງຈາກທີ່ມີການເດີນຂະບວນ ບົນທ້ອງຖະໜົນຫຼາຍຄັ້ງພວກເຮົາມີສະພາໃໝ່ ແລະລັດຖະທຳມະນູນໃໝ່. ກ່ອນໜ້ານີ້ ໜັງສືພິມ ແລະສະຖານີວິທະຍຸທັງໝົດແມ່ນຄວບຄຸມ ໂດຍລັດຖະບານ. ດຽວນີ້ ຍັງມີຫຼາຍໜັງສືພິມໃໝ່ ແລະລາຍການວິທະຍຸ ແລະຈຳນວນໜຶ່ງກໍມີຄວາມປະສົງ ທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ. ເປັນເວລາທີ່ເໝາະສົມກັບການປ່ຽນແປງກົດໝາຍ

ໃນເວລານັ້ນ ຂ້ອຍພົບກັບນັກໜັງສືພິມ ຊາຍຄົນນັ້ນມີຊື່ວ່າ ກຸດຣາຍ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນສຳຄັນໃນການໂຮມຊຸມນຸມ. ລາວບໍ່ພຽງແຕ່ຈະພິມບົດສະເໜີຫຼາຍບົດ ແຕ່ຍັງສົ່ງນັກຂ່າວລົງໄປເອົາຂ່າວຕາມບ້ານຕ່າງໆ ລາວໄດ້ຮັບຂ່າວການເສຍຊີວິດກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງອີກດ້ວຍ. ຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ເມຍເຂົາເຈົ້າເສຍຊີວິດ ໄດ້ເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງສູ່ປວງຊົນຟັງ. ການໂຮມຊຸມນຸມອື່ນໆ ອີກຍັງມີນັກການເມືອງຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຊູນິນ ຜູ້ທີ່ເວົ້າໃຫ້ກຽດແກ່ສິດແມ່ຍິງ ແລະການທຳແທ້ງ. ການຊ່ວຍເຫຼືອສະໜັບສະໜູນຈາກເພດຊາຍ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແລະເຫັນວ່າບັນຫານີ້ ບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງແຕ່ວຽກແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊາຍກໍແມ່ນເສຍຄືກັນ ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລະມານຈາກ ການເສຍຊີວິດຂອງເມຍ ລູກສາວ ເອື້ອຍນ້ອງ ແລະເພື່ອນເຂົາເຈົ້າ.

ຂ້ອຍຍັງໄດ້ເວົ້າເຜີຍແຜ່ຂ່າວຜ່ານທາງວິທະຍຸອີກ. ຕົກມາຮອດມື້ໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນເລື່ອງລາວເລື່ອງການເສຍຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ ຂ້ອຍຍັງໄດ້ຮັບຂ່າວນິທານຂອງຂ້ອຍອີກ ຂ້ອຍບັນຍາຍກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກ ເທື່ອຂ້ອຍຄົ້ນພົບ ວ່າຂ້ອຍຕັ້ງຄັນໄດ້ 6 ເດືອນ ຫຼັງຈາກຄອດລູກຜູ້ທຳອິດ ແລະຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຖາຫາກລັດຖະບານ ຕ້ອງການຢາກຈັບຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະໄປ. ເປັນຫຍັງເພິ່ນບໍ່ຈັບພວກແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ເປັນທ່ານໝໍ ເພື່ອທຳການທຳແທ້ງ ຫຼື ແທ້ງລູກ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມາຈັບແຕ່ແມ່ຍິງຊາວບ້ານ ແລະທຳລາຍຊີວິດພວກເຂົາ.

ຂ້ອຍຄິດວ່າ ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍ ຕ້ອງການຢາກຈະເຫັນຊາຕາກຳແມ່ຍິງຜູ້ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຖືກໄປຈຳຄູກ ແລະຂ້ອຍກໍເລີ່ມເກັບກຳຂໍ້ມູນເກັບກຳຮູບແມ່ຍິງ ແລະເລື່ອງລາວຂອງເຂົາ. ແນ່ນອນ ຂ້ອຍກໍຂໍອະນຸຍາດຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວເຂົາເຈົ້າສາກ່ອນ. ກິດຈະກຳອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າ ເປັນຫຍັງແມ່ຍິງຈຶ່ງເສຍຊີວິດ ແລະລົງສຳຫຼວດວ່າ ມີຄົນປ່ຽນແປງແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງການທຳແທ້ງ. ພວກເຮົາໄດ້ນຳສະເໜີທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງນັກການເມືອງ ແລະຊຽວຊານສາທາລະນະສຸກ ໂດຍໄດ້ເວົ້າວ່າຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາມີການປິ່ນປົວໃນການຍັບຍັ້ງຈາກການເສຍຊີວິດໃນເວລາຄອດລູກ ແລະຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການຍຸຕິການແທ້ງລູກແບບບໍ່ປອດໄພ. ຄວາມຄິດເຫັນພວກເຂົາເຫັນດີຄວນປ່ຽນແປງ ແຕ່ວ່າກົດໝາຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮ່າງອອກມາ.

ເປັນເວລາດົນນານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນຮ່ວມກັບປະຊາຊົນ ເພື່ອກຽມຮ່າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການທຳແທ້ງເປັນການຖືກກົດໝາຍ. ບາດກ້າວທຳອິດ ພວກເຮົາສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຜ່ານໄດ້. ແລະຕໍ່ມາ ຕົກມາຮອດປີ 1999 ພວກເຮົາພະຍາຍາມອີກ ພວກເຮົາສະເໜີວ່າແມ່ຍິງຄວນສາມາດທຳແທ້ງແບບປອດໄພ ແຕ່ມີຕັ້ງຄັນເຖິງ 12 ອາທິດຂອງການຕັ້ງຄັນ. ຖ້າຫາກແມ່ຍິງຖືກຂົ່ມຂືນ ຫຼືວ່າ ຖ້າຫາກແມ່ຍິງມີບັນຫາເຫດຜົນທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະຮ່າງກາຍ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການຕັ້ງຄັນເປັນອັນຕະລາຍ ນາໆກໍສາມາດທຳແທ້ງໄດ້ແຕ່ມີຕັ້ງຄັນເຖິງ 18 ອາທິດ. ຫຼັງຈາກສະມາຊິກສະພາຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີອຳນາດປ່ຽນຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາ ແລະກົດໝາຍກໍຖືກຜ່ານ.

ປະຈຸບັນນີ້ ການທຳແທ້ງເປັນເລື່ອງທີ່ປອດໄພ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ປະເທດເນປານແຕ່ກໍຍັງມີຫຼາຍວຽກທີ່ຈະເຮັດ. ເມື່ອເວລາຂ້ອຍລົງໄປເຮັດວຽກທີ່ຂຶ້ນບ້ານທີ່ຫ່າງໄກຈາກຕົວເມືອງ ຍັງມີທ່ານໝໍຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງຄິດວ່າການທຳແທ້ງສາມາດອະນຸຍາດພຽງແຕ່ການຕັ້ງຄັນໂດຍການຖືກຂົ່ມຂືນເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ເມື່ອເວລາຜົວຍິນດີນຳ. ວຽກຂອງພວກເຮົາປະຈຸບັນໄດ້ຂະຫຍາຍຄຳເວົ້າທີ່ແມ່ຍິງມີສິດຖືກກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການແທ້ງລູກແບບປອດໄພອີກ. ພວກເຮົາໄດ້ຜັກດັນໃຫ້ລັດຖະບານ ເປີດຊຸດຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານໝໍແລະນາໆພະຍາບານໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີແທ້ງລູກແບບປອດໄພອີກ. ໄປຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການ ໄວໜຸ່ມໄດ້ຮຽນຮູ້ການສ້າງແຜນຄອບຄົວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ມີຄວາມຕ້ອງການທຳແທ້ງ.

ວິທີການໃຫ້ການປຶກສາ ເພື່ອການແທ້ງລູກແບບປອດໄພ ແລະຖືກກົດໝາຍ

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ບໍ່ມີວິທີການໃດໜຶ່ງໃດດອກທີ່ຈະນຳມາເຖິງຄວາມສຳເລັດໄດ້. ມັນມີຫຼາຍວິທີການ ທີ່ກຸ່ມຄົນຈະເອົາອອກມານຳໃຊ້ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ ໃຫ້ມີການທຳແທ້ງໂດຍປອດໄພ ແລະຖືກກົດໝາຍ

ຈັງພາກັນປຶກສາຫາລື ການເສຍຊີວິດດ້ວຍການອອກລູກ - ແມ່ຍິງເສຍຊີວິດຍ້ອນວ່າຕັ້ງຄັນ - ບໍ່ໄດ້ທຳແທ້ງ

ແລກປ່ຽນເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບເລື່ອງຈິງ ເຊັ່ນເລື່ອງແມ່ຍິງທີ່ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຖືກຄຸກ ຍ້ອນວ່າ ເຮັດການທຳແທ້ງ

ເຂົ້າຮ່ວມງານສຳລັບບຸກຄົນອື່ນໆ ທີ່ແບ່ງປັນທັດສະນະຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ບຸກຄົນກໍຈະໄດ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະອຸ້ມຂູ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະພ້ອມກັນສ້າງຂະບວນການ.

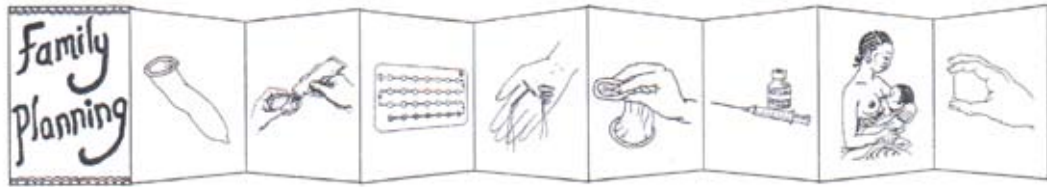
ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາຜູ້ຊາຍ ພວກເຂົາເຈົ້າມີໜ້າທີ່ສຳຄັນໃນການເປີດສົນທະນາກ່ຽວກັບການທຳແທ້ງ.

ນຳໃຊ້ພາສາທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ, ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ພາສາທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກ. ຢູ່ປະເທດເນປານບຸກຄົນສ່ວນຫຼາຍພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າທຳແທ້ງທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ຜິດກົດໝາຍ "ແທນທີ່ຈະເປັນໄປຕາມກົດໝາຍປອດໄພ," ໃນບາງປະເທດບຸກຄົນສ່ວນຫຼາຍຄົດຄ້ານຢ່າງແຮງຕໍ່ຄຳວ່າ "ແທ້ງ" ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຄົດຄ້ານຕໍ່ການຕິດຕາມປະຈຳເດືອນ. ໃນເມື່ອແມ່ຍິງປະຈຳເດືອນບໍ່ມາ ກໍ່ຄວນເຂົ້າພົບແພດ ເພື່ອແພດຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຈຳເດືອນມາ.

ທຸກຢ່າງຂຶ້ນກັບການຄວບຄຸມເວລາ, ມັນເປັນໂອກາດໃນທາງການເມືອງເຊັ່ນ: ຂະບວນການເຫັນດ້ວຍກັບປະຊາທິປະໄຕ, ໃນເມື່ອຄວາມກ້າວໜ້າເກີດຂຶ້ນ.

ການທຳແທ້ງເປັນໄປໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອທຳແທ້ງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ບັນດາທ່ານໝໍ ແລະພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ມີກອງທຶນ ແລະບັນດາແມ່ຍິງຕ້ອງຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ທຳແທ້ງທີ່ປອດໄພ.

ແຜນຄອບຄົວ: ການສ້າງແຜນຄອບຄົວ ແມ່ນມີໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ຍິງ ທຳແທ້ງໜ້ອຍລົງ ເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງທັດສະນະຊຸມຊົນທີ່ປະຕິເສດ ແມ່ຍິງມີສິດຕັດສິນກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ

ນຳໃຊ້ຢາເມັດ ເພື່ອທຳແທ້ງ ແລະເພື່ອກຳລະນີສຸກເສີນ ກ່ອນການທຳແທ້ງ ປົນປົວຮັກສາ ຕ້ອງຮູ້ຈັກວິທີການນຳໃຊ້ຢາ ແລະຮູ້ວ່າມີຢູ່ໃສ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນນີ້ແມ່ນມີແລ້ວ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະພະນັກງານສາທາລະນະສຸກຂັ້ນຊຸມຊົນ.

ການເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ສຸຂະພາບທາງເພດ ແມ່ນມີໄວ້ແລ້ວສຳລັບເດັກຍິງ ແລະຊາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການ ຈະເລືອກແບບທີ່ດີ ໄດ້ຄືຜູ້ໃຫຍ່.

ຢ່າຍອມມັນ ຖ້າວ່າການພະຍາຍາມຄັ້ງທຳອິດ ຫາກບໍ່ສຳເລັດ ຈົ່ງສືບຕໍ່ທົດລອງແບບວິທີອື່ນໆ ໃນທີ່ສຸດທ່ານກໍຈະໄດ້ຊະນະ.